COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.11.2020
COM(2020) 740 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Raport privind funcţionarea pieţei europene a carbonului

Cuprins

Lista acronimelor şi a abrevierilor 2

1. INTRODUCERE 4

2. INFRASTRUCTURA EU ETS 6

2.2 Registrul Uniunii şi Registrul de tranzacţii al Uniunii Europene (EUTL) 9

3. FUNCȚIONAREA PIEȚEI CARBONULUI ÎN 2019 10

3.1. Oferta: certificate puse în circulație 11

3.1.1. Plafonul 11

3.1.2. Certificatele emise 14

3.1.2.1. Alocarea cu titlu gratuit 14

3.1.2.2. Licitarea certificatelor 16

3.1.2.3. Derogarea de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură 19

3.1.2.4. Programul NER 300 22

3.1.2.5. Fondul pentru inovare 23

3.1.2.6. Fondul pentru modernizare 24

3.1.2.7. Compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon 25

3.1.3. Creditele internaționale 27

3.2. Cererea: certificate scoase din circulație 28

3.3. Echilibrul dintre cerere şi oferă 29

4. AVIAȚIA 32

5. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI 35

6. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR 36

7. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE 39

8. CONFORMITATEA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGII 39

9. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE 42

ANEXĂ 44

Lista acronimelor și a abrevierilor

AC	Autoritatea competentă
BEI	Banca Europeană de Investiții
CDM	Mecanism de dezvoltare nepoluantă
CER	Reduceri certificate ale emisiilor
CORSIA	Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională
CSC	Captarea și stocarea dioxidului de carbon
CSCF	Factor de corecție transsectorial
CUC	Captarea și utilizarea dioxidului de carbon
EA	Cooperarea Europeană pentru Acreditare
EEX	Bursa Europeană de Energie (European Energy Exchange)
ERU	Unități de reducere a emisiilor
ESMA	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
EU ETS	Sistemul Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii
EUTL	Registrul de tranzacții al Uniunii Europene
GES	Gaz cu efect de seră
ICE	InterContinental Exchange Futures Europe
InnovFin EDP	InnovFin PDE, InnovFin – Proiecte demonstrative din domeniul energiei
JI	Implementare în comun
MAR	Regulamentul privind abuzul de piață
MiFID2	Directiva privind piețele instrumentelor financiare
MiFIR	Regulamentul privind piețele instrumentelor financiare
MRR	Regulamentul privind monitorizarea și raportarea
MRVA	Monitorizare, raportare, verificare și acreditare
MSR	Rezerva pentru stabilitatea pieței
NER	Rezerva pentru instalațiile nou-intrate
NTCA	Numărul total de certificate aflate în circulație
OACI	Organizația Aviației Civile Internaționale
ONA	Organism național de acreditare

OTC	Extrabursier
PFC	Perfluorocarburi
RAV	Regulamentul privind acreditarea și verificarea
SARP	Standarde și practici recomandate ale CORSIA
SEE	Spațiul Economic European
SRE	Surse regenerabile de energie

1. INTRODUCERE

Începând din 2005, sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS) a reprezentat piatra de temelie a strategiei UE de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) generate de industrie și de producția de energie electrică și căldură. Acesta contribuie în mod substanţial la atingerea, până în 2020, a obiectivului global al UE de reducere a emisiilor de GES cu 20 % față de nivelurile din 1990, pe care UE este pe cale să-l depășească.

Prezentul raport privind funcționarea pieței europene a carbonului este prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 10 alineatul (5) și ale articolului 21 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE[1] (Directiva EU ETS). Obiectivul raportului este de a oferi anual o imagine a evoluției pieței europene a carbonului. Prezentul raport se referă la anul 2019, dar indică și evoluțiile din prima jumătate a anului 2020.

În perspectiva deceniului următor, Comunicarea Comisiei privind Planul pentru atingerea obiectivului pentru 2030 privind clima[2] a propus majorarea obiectivului UE pentru 2030 de reducere a emisiilor de GES de la 40 % la cel puțin 55 % faţă de nivelurile din 1990. Pentru a realiza acest obiectiv mai ambițios, până în iunie 2021, Comisia va revizui şi va propune revizuirea, după caz, a tuturor politicilor relevante în materie de climă. Ca parte a pachetului legislativ mai amplu prevăzut de Pactului verde european[3], EU ETS va fi, de asemenea, revizuit, pentru a include o eventuală extindere a sistemului la sectoare noi.

După revizuirea Directivei ETS[4], s-a intensificat şi progresează rapid activitatea de punere în aplicare a fazei 4[5]. În ultimul an, s-a adoptat legislația de punere în aplicare referitoare la ajustarea alocării cu titlu gratuit în funcție de modificările nivelului activității[6] și la operarea Fondului pentru modernizare[7] și s-a finalizat cea de a doua revizuire a Regulamentului

[1] Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

[2] COM(2020) 562 final, Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030, Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor – Planul pentru atingerea obiectivului pentru 2030 privind clima.

[3] COM(2019) 640 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Pactul verde european.

[4] Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

[5] EU ETS este reglementat în faze. Faza 3 acoperă perioada 2013-2020, iar faza 4 acoperă perioada 2021-2030.

[6] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate (JO L 282, 4.11.2019, p. 20).

[7] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1001 al Comisiei din 9 iulie 2020 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru modernizare care sprijină investițiile în vederea modernizării sistemelor energetice și a îmbunătățirii eficienței energetice a anumitor state membre (JO L 221, 10.7.2020, p. 107).

privind licitarea[8] pentru punerea în aplicare a cerințelor din faza 4 (a se vedea capitolele 3.1.2.1, 3.1.2.2, și 3.1.2.6). Celelalte dispoziții de punere în aplicare sunt în curs de finalizare, pentru a fi adoptate înainte de luna ianuarie 2021.

Indicatorul de excedent legat de Rezerva pentru stabilitatea pieței a fost publicat pentru a patra oară de la publicarea ultimului raport privind piața carbonului[9] și arată că, în 2019, excedentul de certificate a scăzut de la 1,65 miliarde în 2018 la aproximativ 1,39 miliarde de certificate[10]. Pe baza indicatorului și a legislației EU ETS revizuite, în 2020 volumele licitate se vor reduce cu aproximativ 375 milioane de certificate, (aproape 35 %) (a se vedea capitolul 3.3).

În 2019 s-a înregistrat o diminuare semnificativă de 9,1 % față de 2018 a emisiilor provenite de la instalațiile staționare(a se vedea capitolul 3.2). Diminuarea s-a datorat în principal sectorului energiei electrice, ale cărui emisii au scăzut cu aproximativ 15 % ca urmare a înlocuirii cărbunelui cu energia regenerabilă și a producției de energie electrică din gaze naturale. Luând în considerare această ultimă diminuare, emisiile totale provenite de la instalațiile staționare au scăzut cu aproape 20 % de la începutul fazei 3 a EU ETS. În sectorul aviației emisiile au continuat să crească uşor, şi anume cu 1 % faţă de cu 2018 (a se vedea capitolul 4).

De asemenea, s-au înregistrat evoluții politice importante legate de Sistemul de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), precum intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2020 a acordului de creare a unei legături între EU ETS și ETS-ul Elveției și eliminarea suspendării proceselor de licitare și de alocare cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de către Regatul Unit, ca urmare a intrării în vigoare a Acordului privind retragerea Regatului Unit din UE (a se vedea capitolul 2.2).

Nu în cele din urmă, criza provocată de pandemia de COVID-19 a condus la o scădere semnificativă pe termen scurt a prețului carbonului în martie/aprilie 2020. În pofida acestui fapt, semnalul prețului carbonului a continuat să fie stabil la aproximativ 24 EUR[11] în medie între luna ianuarie 2019 și sfârșitul lunii iunie 2020. Veniturile din licitarea certificatelor ETS au depășit, numai în 2019, 14 miliarde EUR și 7,9 miliarde EUR în primele șase luni ale anului 2020. Conform datelor transmise de statele membre, în 2019, 77 % din aceste venituri au fost cheltuite (sau planificate a fi cheltuite) în scopurile legate de climă și de energie specificate (a se vedea capitolul 3.1.2.2).

Cu excepția unor mențiuni contrare, datele utilizate pentru prezentul raport au fost cele aflate la dispoziția publicului și a Comisiei până în luna iunie 2020[12]. În casetele din cuprinsul raportului sunt incluse informații generale și descriptive referitoare la EU ETS .

[8] Regulamentul delegat (UE) 2019/1868 al Comisiei din 28 august 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 în scopul alinierii licitațiilor de certificate de emisii la normele EU ETS pentru perioada 2021-2030 și la clasificarea certificatelor de emisii ca instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 289, 8.11.2019, p. 9).

[9] Raportul privind piața carbonului pentru 2019 se poate consulta la adresa următoare: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52019DC0557R(01).

[10] C(2020) 2835 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0513(02)&qid=1604253311299&from=EN.

[11] Sursă: ICE

[12] Data-limită fixată a fost 30 iunie 2020.

2. INFRASTRUCTURA EU ETS

2.1 Activități, instalații și operatori de aeronave care intră sub incidența EU ETS

EU ETS se aplică în prezent în cele 27 de state membre ale UE, în Islanda, Liechtenstein și Norvegia, precum și în Regatul Unit până la sfârșitul anului 2020. De la 1 ianuarie 2020, EU ETS este, de asemenea, corelat cu piața elvețiană a carbonului (a se vedea capitolul 2.2). Începând din 2021, pe lângă UE și țările SEE/AELS, EU ETS va acoperi şi instalațiile de producţie a energiei electrice din Irlanda de Nord. Sistemul reglementează emisiile generate de aproape 11 000 de centrale electrice și instalații de producție, precum și de aproximativ 600 de operatori de aeronave care efectuează zboruri având ca origine/destinaţie aeroporturile din SEE. Aproximativ 38 % din emisiile de GES din UE intră sub incidența sistemului.

În faza 3 a EU ETS (2013-2020)*, sectoarele cu instalații staționare acoperite de EU ETS sunt industriile energointensive, inclusiv centralele electrice și alte instalații de ardere cu o putere termică nominală > 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru arderea deșeurilor periculoase sau urbane), rafinăriile de petrol, cuptoarele de cocs, instalațiile siderurgice, instalațiile care produc clincher de ciment, sticlă, var, cărămizi, ceramică, celuloză, hârtie și carton, aluminiu, produse petrochimice, amoniac, acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic, captarea, transportul prin conducte şi stocarea geologică a CO_2.

În perioada 2013-2016, EU ETS a acoperit în sectorul aviației numai zborurile din interiorul Spațiului Economic European (SEE), pentru a menţine în Organizația Aviației Civile Internaționale (ICAO) dinamica necesară adoptării unui acord internațional de control al emisiilor de gaze cu efect de seră generate de aviație. În 2017, pentru a promova în continuare această dinamică și pentru a facilita operaționalizarea Schemei de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) a ICAO, limitarea la zborurile din interiorul SEE a fost prelungită până în 2023 (a se vedea capitolul 4).

EU ETS acoperă în prezent emisiile de dioxid de carbon (CO_2), emisiile de protoxid de azot (N_2O) provenite din producţia de acid azotic, acid adipic, glioxal și acid glioxilic și emisiile de perfluorocarburi (PFC) provenite din producția de aluminiu. Chiar dacă participarea la EU ETS este obligatorie, din unele sectoare sunt incluse numai instalațiile care depășesc o anumită mărime. În plus, țările participante pot exclude din sistem instalațiile de mici dimensiuni (care emit mai puțin de 25 000 tone de echivalent CO_2), dacă sunt instituite măsuri alternative echivalente. În faza 4 (2021-2030), emițătorii foarte mici (ale căror emisii raportate au fost mai mici de 2 500 tone de echivalent CO_2 în ultimii trei ani) pot fi excluși din EU ETS, cu condiția să existe mecanisme de monitorizare simplificate pentru a evalua volumul de emisii al acestora. De asemenea, țările participante pot să includă în EU ETS mai multe sectoare și mai multe GES (clauza „opt-in”).

* Informații privind fazele 1 și 2 ale EU ETS sunt disponibile la adresa următoare: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_ro

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2020 de țările participante[13], în 2019 existau în total 10 569 de instalații acoperite de ETS, cu autorizațiile necesare ETS.

Emisiile provenite din biomasa utilizată de instalațiile ETS au crescut cu 4 % în 2019 comparativ cu anul anterior, în timp ce emisiile din cărbune au scăzut cu 19 %, contribuind la reducerea semnificativă cu 15 % a emisiilor din sectorul energiei electrice. Doar în ceea ce privește combustibilii, în 2019, ca și în anii precedenți, în cadrul activităților care intră sub incidența EU ETS s-au utilizat în continuare, într-o proporție covârșitoare, combustibili fosili. Cu toate acestea, 29 de țări au raportat, de asemenea, utilizarea biomasei în cadrul a 2 197 de instalații (20,8 % din numărul total de instalații). Lituania a raportat cel mai mare procent de emisii provenite din biomasă comparativ cu emisiile acoperite de EU ETS pe țară: 68 %. Două țări (LI și MT) nu au raportat nicio utilizare a biomasei. Emisiile totale provenite din biomasă s-au ridicat în 2019 la aproximativ 170 milioane de tone de CO_2 (11 % comparativ cu emisiile raportate în ETS), ceea ce reprezintă o creștere clară față de cele 145 milioane de tone de CO_2 din 2018 (8 % comparativ cu emisiile raportate în ETS). Din aceste emisii, 99,2 % au fost evaluate la zero[14]. În 2019, s-a raportat pentru prima oară utilizarea unei cantități mici de biocombustibil. Doi operatori de aeronave (unul în DE și celălalt în SE) au raportat că au acoperit 0,01 % din emisiile generate de sectorul aviației care fac obiectul ETS în 2019.

În ceea ce privește defalcarea pe categorii de instalații în funcție de emisiile anuale[15], datele pentru 2019 arată că, la fel ca în anii anteriori, 72 % din instalații sunt încadrate în categoria A, 21 % în categoria B și 7 % în categoria C. S-au raportat 6 053 de instalații ca fiind „instalații cu emisii reduse”[16] (57 % din total).

În ceea ce privește activitățile acoperite suplimentar de EU ETS pentru alte emisii decât cele de CO_2, s-a raportat eliberarea de autorizații pentru aluminiu primar și perfluorocarburi (PFC) în 13 țări (DE, FR, EL, IS, IS, IT, NL, NO, RO, SE, SI și UK) și pentru producția de acid azotic și N_2O în 21 de țări (toate țările, cu excepția CY, DK, EE, ES, IE, IS, LI, LU, LV, MT și SI). În ceea ce privește celelalte sectoare care emit N_2O, în trei țări (DE, FR și IT) a fost raportată producția de acid adipic și în două țări (DE și FR), producția de glioxal și de acid glioxilic. Numai Norvegia și Austria au declarat activități de captare și stocare a CO_2.

[13] „Rapoartele prevăzute la articolul 21” se referă la rapoartele prezentate de statele membre în temeiul cerințelor de la articolul 21 din Directiva ETS, în acest context, „țările participante” sau „țările” includ cele 27 de state membre ale UE, Regatul Unit și țările SEE (Islanda, Norvegia și Liechtenstein).

[14] În cadrul EU ETS, factorul de emisie al biomasei este stabilit la zero dacă definiția termenului „biomasă” este respectată și – în cazul biocombustibililor sau al biolichidelor – sunt îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2009/28/CE (Directiva privind energia din surse regenerabile). Pentru emisiile evaluate la zero, nu trebuie să se restituie certificate. Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2020, trei țări participante (LV, LT și DK) au raportat numai conținutul energetic al biomasei clasificate ca având factor de emisie zero, nu emisiile efective. Prin urmare, emisiile acestora nu sunt luate în considerare în totalul furnizat.

[15] Instalațiile din categoria C emit peste 500 000 tone de echivalent CO_2 pe an, instalațiile din categoria B emit între 500 000 și 50 000 tone de echivalent CO_2 pe an, iar instalațiile din categoria A emit mai puțin de 50 000 tone de echivalent CO_2 pe an. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 181, 12.7.2012, p. 30).

[16] Instalațiile cu emisii reduse constituie un subset al instalațiilor din categoria A, care emit mai puțin de 25 000 tone de echivalent CO_2 pe an [a se vedea articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012].

Anul trecut, șapte țări (ES, FR, HR, IS, IT, SI, UK) au recurs la posibilitatea de a exclude emițători mici din sfera de aplicare a EU ETS, în conformitate cu articolul 27 din Directiva EU ETS. Pentru 2019, emisiile excluse s-au ridicat la 3,81 milioane de tone de CO_2 (aproximativ 0,25 % din totalul emisiilor staționare EU ETS, comparativ cu 0,17 % pentru anul anterior).

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2020, până în prezent opt țări (BE, DK, FR, HR, HU, LI, LT, NL) au recurs la dispoziția prevăzută la articolul 13 din Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR)[17], pentru a autoriza utilizarea de planuri de monitorizare simplificate pentru instalațiile staționare, în situații cu risc scăzut. În cazul operatorilor de aeronave cu emisii scăzute, două țări au raportat că au recurs la această dispoziție în 2019 (BE și IS).

În 2019, s-au raportat 611 de operatori de aeronave care au planuri de monitorizare (cu 7 % mai puțin decât în 2018). 50 % (308) din operatorii raportați erau operatori comerciali, în timp ce restul de 50 % (303) erau operatori necomerciali[18]. În total, 262 de operatori (43 %) au fost încadrați în categoria emițătorilor mici [comparativ cu 287 (44 %) în 2018].

2.2 Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL)

Registrul Uniunii și Registrul de tranzacții al Uniunii Europene (EUTL) țin evidența proprietăţii asupra certificatelor generale și a certificatelor pentru aviație, înregistrând sumele deținute în conturi și tranzacțiile dintre conturi. În plus, aceste sisteme înregistrează emisiile instalațiilor staționare și ale operatorilor de aeronave, precum și situaţia conformităţii cu obligațiile aferente acestor emisii. Ambele sisteme sunt operate și actualizate de Comisie, însă administratorii registrelor naționale din țările participante rămân punctul de contact pentru titularii și reprezentanții conturilor (întreprinderi și persoane fizice). În timp ce în registrul Uniunii sunt înscrise conturile și sunt înregistrate informațiile privind conformitatea, EUTL verifică, înregistrează și autorizează în mod automat toate tranzacțiile dintre conturi, asigurând astfel respectarea normelor EU ETS la efectuarea transferurilor.

Datele înscrise în Registrul Uniunii și în EUTL constituie o sursă importantă de informații pentru diverse tipuri de rapoarte prevăzute de ETS, cum ar fi calcularea indicatorului de excedent legat de Rezerva pentru stabilitatea pieței (a se vedea capitolul 3.3) și rapoartele Agenției Europene de Mediu. De asemenea, EUTL asigură transparența în ceea ce privește EU ETS, publicând* informații referitoare la respectarea dispozițiilor ETS de către instalațiile staționare și operatorii de aeronave și la tranzacțiile dintre conturi.

* Informațiile publicate de EUTL sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/clima/ets/welcome.do?languageCode=ro

[17] Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 181, 12.7.2012, p. 30).

[18] Un operator comercial de aeronave este, de exemplu, o companie de transport aerian de pasageri care prestează servicii pentru publicul larg. Un operator necomercial de aeronave este, de exemplu, operatorul unei aeronave private.

Pe tot parcursul anului 2019, registrul Uniunii și EUTL și site-ul web public al EUTL au fost pe deplin operaționale timp de 365 de zile, în regim permanent, existând doar întreruperi minore, cauzate de actualizări tehnice, a căror durată totală a fost de aproximativ 7 ore.

Începând cu 1 ianuarie 2019, Comisia a suspendat[19] toate procesele pentru Regatul Unit referitoare la alocarea cu titlu gratuit, licitare și schimbul de credite internaționale, în conformitate cu măsurile de salvgardare[20], pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, în cazurile în care dreptul Uniunii încetează să se aplice unui stat membru care se retrage din UE. Această suspendare a fost eliminată în mod automat la 1 februarie 2020, atunci când a intrat în vigoare Acordul privind retragerea Regatului Unit[21] din UE, asigurând faptul că toate instalațiile și operatorii de aeronave din Regatul Unit vor continua să își respecte obligațiile apărute în urma emisiilor din 2019 și 2020.

Acordul privind crearea unei legături între EU ETS și sistemul de comercializare a certificatelor de emisii al Elveției[22] a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020. Pentru a operaționaliza legătura dintre sistemele de comercializare a certificatelor de emisii, părțile au convenit instituirea unei soluții provizorii[23] pentru a crea o legătură între cele două registre și a permite transferul de certificate între ele. Soluția provizorie a devenit operațională la 21 septembrie 2020.

În martie 2019, s-a adoptat Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei[24], care stabilește normele de funcționare a registrului Uniunii (2021-2030). Este în curs punerea în aplicare din punct de vedere tehnic a noilor norme introduse de regulament, iar noile funcționalități vor fi disponibile în registrul Uniunii începând cu 1 ianuarie 2021.

3. FUNCȚIONAREA PIEȚEI CARBONULUI ÎN 2019

Prezentul capitol furnizează informații privind aspecte legate de cererea și oferta de certificate în cadrul EU ETS. Secțiunea referitoare la ofertă include informații privind plafonul, alocarea cu titlu gratuit, licitarea, derogarea de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură (articolul 10c), programul NER 300 și pregătirile pentru Fondurile pentru inovare și modernizare, un capitol privind schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon și utilizarea creditelor internaționale.

[19] Decizia C(2018) 8707 a Comisiei din 17 decembrie 2018 privind însărcinarea administratorului central să suspende temporar acceptarea de către Registrul de tranzacții al Uniunii Europene a proceselor relevante pentru Regatul Unit referitoare la alocarea cu titlu gratuit, licitare și schimbul de credite internaționale.
[20] Regulamentul (UE) 2018/208 al Comisiei din 12 februarie 2018 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 389/2013 de creare a registrului Uniunii (JO L 39, 13.2.2018, p. 3).
[21] Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (2019/C 384 I/01) (JO C 384 I, 12.11.2019, p. 1).
[22] Acordul dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană pentru crearea unei legături între respectivele lor scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (JO L 322, 7.12.2017, p. 3).
[23] https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/markets/docs/decision_201902_swiss_ets_linking.pdf.
[24] Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii (JO L 177, 2.7.2019, p. 3).

În ceea ce privește cererea, se furnizează informații cu privire la cantitatea de emisii verificate. Ulterior se prezintă echilibrarea diferitelor elemente ale cererii și ofertei de certificate pe piața carbonului prin intermediul rezervei pentru stabilitatea pieței (MSR).

3.1. Oferta: certificate puse în circulație

3.1.1. Plafonul

Plafonul este cantitatea maximă absolută de emisii de GES care poate fi emisă de entitățile vizate pentru a se asigura îndeplinirea obiectivului de reducere a emisiilor și faptul că acesta corespunde numărului de certificate puse în circulație pe parcursul unei perioade de comercializare. Se aplică un plafon comun în nivelul UE pentru EU ETS ca întreg.

În 2013, plafonul pentru emisii generate de instalațiile staționare a fost stabilit la 2 084 301 856 de certificate. Acest plafon scade în fiecare an cu un factor linear de reducere de 1,74 % din cantitatea totală medie a certificatelor emise anual în perioada 2008-2012, asigurându-se astfel faptul că numărul maxim de certificate care pot fi utilizate de instalațiile staționare va fi cu 21 % mai mic în 2020 decât în 2005.

Plafonul din sectorul aviației a fost stabilit inițial la 210 349 264 de certificate pentru aviație pe an, cu 5 % sub nivelul mediu anual al emisiilor generate de sectorul aviației din perioada 2004-2006. La 1 ianuarie 2014, acesta a crescut cu 116 524 de certificate pentru aviație, ca urmare a aderării Croației la EU ETS. Acest plafon a fost menit să reflecte legislația din 2008*, care includea toate zborurile din, spre și în interiorul SEE în EU ETS. Cu toate acestea, în perioada 2013-2016, domeniul de aplicare al EU ETS a fost limitat temporar la zborurile din interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea unei măsuri la nivel mondial de către OACI în vederea stabilizării emisiilor generate de sectorul aviației internaționale la nivelurile din 2020. Prin urmare, numărul de certificate pentru aviație puse în circulație în perioada 2013-2016 a fost considerabil mai mic decât plafonul inițial. În 2017, pentru a sprijini elaborarea măsurii la nivel mondial OACI, limitarea la zborurile din interiorul SEE s-a prelungit până în 2023 (a se vedea capitolul 4).

În faza 4 a EU ETS (2021–2030), plafonul atât pentru instalațiile staționare, cât și pentru aviație, va scădea cu un factor linear de reducere de 2,2 %.

* Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității.

Tabelul 1 prezintă cifrele aferente plafonului pentru instalațiile staționare și numărul de certificate pentru aviație puse anual în circulație[25], pentru fiecare an din faza 3 a EU ETS.

[25] Numărul de certificate pentru aviație puse în circulație începând din 2013 este rezultatul unei abordări ascendente care pornește de la alocarea cu titlu gratuit (stabilită pe baza unor criterii de referință pe activități pentru activitatea operatorilor în interiorul SEE). Numărul de certificate licitate este stabilit apoi ținând seama că alocarea cu titlu gratuit (inclusiv o rezervă specială destinată distribuirii ulterioare către operatorii de aeronave cu o creștere rapidă și către operatorii nou-intrați) ar trebui să reprezinte 85 % din total, iar licitația 15 %.

Tabelul 1: Plafonul EU ETS pentru 2013-2020

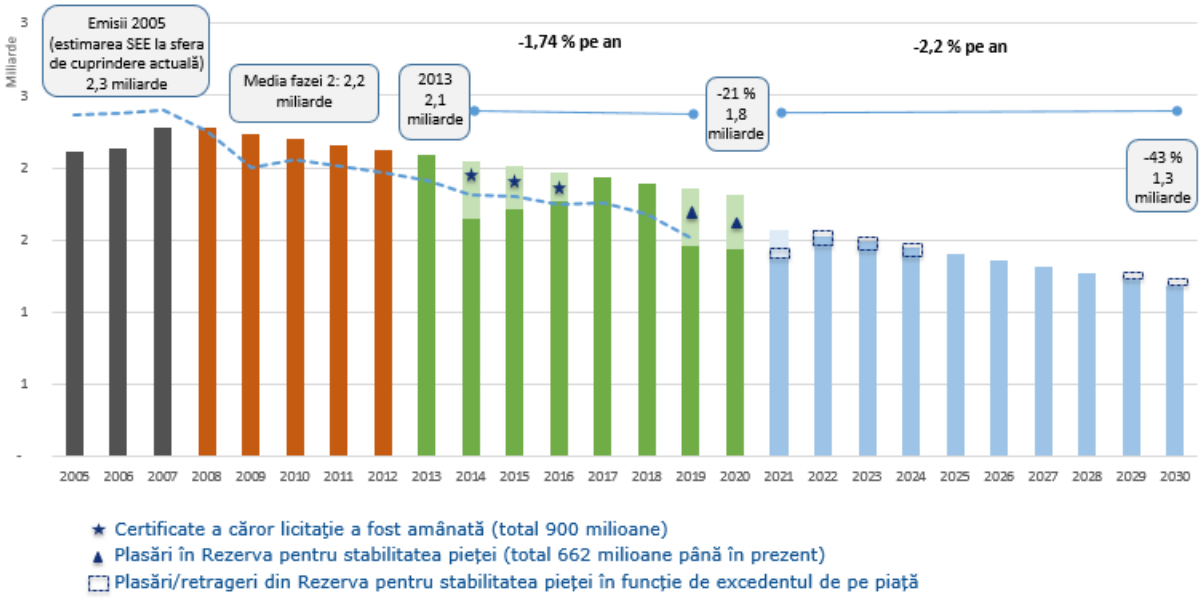
An	Plafon anual (instalații)	Certificate anuale pentru aviație puse în circulație[26]
2013	2 084 301 856	32 455 296
2014	2 046 037 610	41 866 834
2015	2 007 773 364	50 669 024
2016	1 969 509 118	38 879 316
2017	1 931 244 873	38 711 651
2018	1 892 980 627	38 909 585
2019	1 854 716 381	38 946 562
2020	1 816 452 135	

La 1 februarie 2020 a intrat în vigoare Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană[27]. Directiva ETS se aplică Regatului Unit până la sfârșitul lui 31 decembrie 2020 și, potrivit Protocolului privind Irlanda și Irlanda de Nord[28], producția de energie electrică localizată în Irlanda de Nord (NI) continuă să fie inclusă în ETS cu drepturile și obligațiile relevante.

Comisia a ținut seama de aceste evoluții, adoptând la 16 noiembrie 2020 Decizia Comisiei privind cantitatea ajustată de certificate pentru întreaga Uniune[29] privind cantitatea ajustată de certificate pentru întreaga Uniune. Figura 1 rezumă reducerea plafonului în urma creșterii factorului linear de reducere la 2,2 % începând din 2021, indicând în același timp rolul plasării în Rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR) și al contribuțiilor amânate la MSR (a se vedea, de asemenea, capitolul 3.3).

[26] Cifrele actualizate includ schimburile de credite internaționale, pe lângă alocarea cu titlu gratuit și volumele licitate.
[27] https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/eu-uk-withdrawal-agreement_ro.
[28] https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/eu-uk-withdrawal-agreement/protocol-ireland-and-northern-ireland_ro.
[29] Decizia Comisiei C/2020/7704.

Figura 1: Reducerea plafonului ca urmare a creșterii factorului linear de reducere la 2,2 % începând din 2021[30]

[30] Plafonul pentru 2021-2030 reflectă publicarea post-BREXIT a volumului total de certificate din EU ETS prin Decizia Comisiei C/2020/7704. Impactul produs asupra legislației ETS de obiectivele majorate de reducere a emisiilor pentru 2030, propuse de Comisie la 17 septembrie 2020 în Planul pentru atingerea obiectivelor privind clima, va fi evaluat în viitorul exercițiu de reexaminare a legislației în materie de climă.

3.1.2. Certificatele emise

3.1.2.1. Alocarea cu titlu gratuit

Deși în faza 3 a EU ETS, licitarea este metoda standard de alocare, un număr considerabil de certificate sunt alocate cu titlu gratuit instalațiilor industriale pentru a combate riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon (o situație în care întreprinderile transferă producția către țări terțe în care cerințele în materie de emisii de GES sunt mai puțin stricte, ceea ce poate duce la creșterea emisiilor totale ale întreprinderilor respective). Se aplică următoarele principii:

- producția de energie electrică nu este eligibilă pentru certificate cu titlu gratuit;
- certificatele cu titlu gratuit pentru industria prelucrătoare sunt distribuite în conformitate cu normele armonizate la nivelul UE;
- alocarea cu titlu gratuit se bazează pe criterii de performanță în vederea consolidării stimulentelor pentru reducerea emisiilor de GES și pentru inovare și în vederea recompensării celor mai eficiente instalații;
- la nivelul UE a fost constituită o rezervă pentru instalațiile nou-intrate (NER), destinată instalațiilor industriale noi și instalațiilor care își sporesc în mod considerabil capacitatea; aceasta reprezintă 5 % din numărul total de certificate pentru faza 3.

Sectoarele și subsectoarele considerate a fi expuse unui risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt prevăzute într-o listă privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon*. Cu toate că inițial lista a vizat perioada 2015-2019, Directiva EU ETS revizuită a prelungit perioada de valabilitate a acesteia până la 31 decembrie 2020.

În faza 3, întrucât cererea de alocări cu titlu gratuit a depășit cantitatea disponibilă, alocarea pentru toate instalațiile în cadrul EU ETS a fost redusă cu același procent, prin aplicarea unui „coeficient de corecție transsectorial (CSCF)”**. În 2017, valorile inițiale ale CSFC au fost revizuite.***

* Lista actuală privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon se poate consulta la adresa următoare: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:32014D0746

** Decizia 2013/448/UE a Comisiei, JO L 240, 7.9.2013, p. 27.

*** Decizia (UE) 2017/126 a Comisiei, JO L 19, 25.1.2017, p. 93.

În faza 3, aproximativ 43 % din numărul total de certificate disponibile sunt alocate cu titlu gratuit, în timp ce proporția de certificate care urmează să fie licitate de statele membre se ridică la 57 %.

Rezerva inițială pentru instalațiile nou-intrate (NER) conținea 480,2 milioane de certificate, după deducerea celor 300 milioane de certificate destinate programului NER 300, menit să sprijine inovarea. Până în iunie 2020, s-au rezervat 171,1 milioane de certificate pentru

1 089 de instalații, pentru întreaga fază 3. Rezerva rămasă pentru instalațiile nou-intrate este de 309,1 milioane de certificate. Deși se estimează că vor exista modificări ale alocărilor până la sfârșitul fazei 3, un număr semnificativ de astfel de certificate va rămâne nealocat. La sfârșitul fazei 3, certificatele nealocate din faza 3 a NER vor fi plasate în Rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR), din care 200 milioane de certificate vor fi plasate în NER pentru faza 4.

Până la sfârșitul lunii iunie 2020, alocarea cu titlu gratuit aprobată inițial până la sfârșitul fazei 3 s-a redus cu aproximativ 570 milioane de certificate, din cauza unor instalații care s-au închis sau care și-au redus producția ori capacitatea de producție.

Tabelul 2: Numărul de certificate (în milioane) alocate cu titlu gratuit industriei începând din 2013 și până în luna iunie 2020[31]

	2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**
Alocare cu titlu gratuit[32] **(UE-27 + UK + statele AELS care fac parte din SEE)**	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2	771,9	748,1[33]	724,8
Alocare din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate (investiții de tip greenfield și creșteri ale capacității)	11,7	15,2	18,9	22,7	24,4	26,0	26,5	25,4
Certificate cu titlu gratuit rămase nealocate din cauza închiderii instalațiilor industriale sau a modificării producției ori a capacității de producție	40,6	59,5	73,1	70,5	79,1	83,4	79,8	84,6

Pentru a preveni riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, alocarea cu titlu gratuit va continua după 2020, pe baza valorilor de referință actualizate, stabilite pe baza performanței a 10 % din instalațiile cele mai eficiente din UE. În februarie 2019, Comisia a adoptat lista

[31] Deși în anii anteriori, cifrele se bazau pe notificările transmise de către statele membre până la sfârșitul lunii iunie a anului respectiv, în raportul de anul acesta se bazează pe registrul Uniunii cu o dată limită de 30 iunie 2020. Această nouă abordare a fost aleasă pentru a reflecta mai precis alocările atunci când se produc și se înregistrează în registrul Uniunii.
[32] Numărul inițial, înainte de aplicarea reducerilor menționate mai jos.
[33] Alocarea destinată Regatului Unit (48,0 milioane de certificate din totalul pentru 2019) care a fost suspendată în 2019 ca urmare a măsurilor de salvgardare pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, reluată în 2020.

privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2021-2030[34], care va fi valabilă pe tot parcursul acestei perioade. Această listă indică sectoarele industriale care beneficiază de o proporţie mai mare de certificate alocate cu titlu gratuit.

Pentru a reflecta progresele înregistrate în domeniul tehnologiei și al inovării, valorile de referință vor fi actualizate pentru perioadele 2021-2025 și 2026-2030, pe baza unor date reale. Actul delegat referitor la revizuirea normelor privind alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2030 a fost adoptat în decembrie 2018[35]. Se preconizează că regulamentul de punere în aplicare privind valorile de referință revizuite pentru perioada 2021-2025 se va adopta până la sfârșitul anului 2020 (a se vedea apendicele 6 la anexă).

În faza 4, alocările către instalații individuale vor fi ajustate în timp util pentru a reflecta creșterile și scăderile semnificative ale producției. Pentru a preveni manipularea sistemului de ajustare a alocării și utilizarea abuzivă a acestuia și pentru a evita orice sarcină administrativă inutilă, Comisia a adoptat un act de punere în aplicare care definește noi modalități de ajustare în octombrie 2019[36] (a se vedea apendicele 6 la anexă).

3.1.2.2. Licitarea certificatelor

Licitarea este modalitatea standard de alocare a certificatelor. Licitațiile primare fac obiectul Regulamentului privind licitarea*, care stabilește normele aplicabile în materie de calendar, administrare și alte aspecte ale desfășurării licitațiilor, pentru a se asigura un proces deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu.

* Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, JO L 302, 18.11.2010, p. 1.

Licitațiile din 2019 au avut loc prin intermediul platformei de licitație EEX, care oferă licitații ca platformă comună de licitație pentru 25 de state membre care participă la o procedură comună de achiziții, pentru Polonia, care a optat să nu participe la procedura comună de achiziții, dar care nu și-a desemnat o platformă de licitație separată, și pentru Germania, ca platformă de licitație separată.

EEX a început licitările pentru Islanda, Liechtenstein și Norvegia în iunie 2019, după ce Acordul privind SEE a fost modificat pentru ca acestea să poată participa la acordul de achiziție comună pentru platforma comună de licitație. În acord cu cele trei țări, volumele licitate aferente perioadei 2013-2018 au fost distribuite în 2019 și 2020, pentru a se asigura o ofertă de certificate stabilă și predictibilă pe piață.

[34] Decizia delegată (UE) 2019/708 a Comisiei, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:120:FULL&from=RO.
[35] Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:059:FULL&from=RO.
[36] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:32019R1842&from=EN.

În conformitate cu măsurile de salvgardare adoptate pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS[37], în 2019 nu s-au licitat certificate în numele Regatului Unit. Odată cu intrarea în vigoare a Acordului privind retragerea la 1 februarie 2020, licitațiile pentru Regatul Unit au reînceput la 4 martie 2020 și au loc prin intermediul platformei de licitație ICE. Cantitatea inclusă în calendarul de licitație al Regatului Unit pentru anul 2020 se ridică la volumele combinate care vor fi licitate pentru anii calendaristici 2019 și 2020.

Până la 30 iunie 2020, s-au desfășurat peste 1 700 de licitații. Tabelul 3 prezintă volumele de certificate[38] licitate de EEX și de ICE până la 30 iunie 2020, inclusiv în cadrul licitațiilor timpurii[39] pentru certificate generale.

Tabelul 3: Volumul total al certificatelor din faza 3 licitate în perioada cuprinsă între 2012 și 30 iunie 2020[40]

An	Certificate generale	Certificate pentru aviație
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017	951 195 500	4 730 500
2018	915 750 000	5 601 500
2019	588 540 000	5 502 500
2020 (până la 30 iunie 2020)	360 446 000	3 371 500

Sursă: EEX.

Începerea funcționării rezervei pentru stabilitatea pieței (MSR) în ianuarie 2019 a scăzut considerabil oferta de certificate scoase la licitație, astfel cum se poate vedea în Tabelul 3. În general, licitațiile s-au desfășurat fără probleme, iar prețurile de închidere a licitațiilor au fost, în linii mari, în concordanță cu prețurile de pe piața secundară.

În perioada ianuarie 2019 – iunie 2020 s-au anulat trei licitații, fie pentru că nu s-a atins prețul rezervat, fie pentru că volumul total al unei oferte a fost mai mic decât volumul licitat,

[37] Decizia C(2018) 8707 a Comisiei din 17 decembrie 2018 privind însărcinarea administratorului central să suspende temporar acceptarea de către Registrul de tranzacții al Uniunii Europene a proceselor relevante pentru Regatul Unit referitoare la alocarea cu titlu gratuit, licitare și schimbul de credite internaționale.

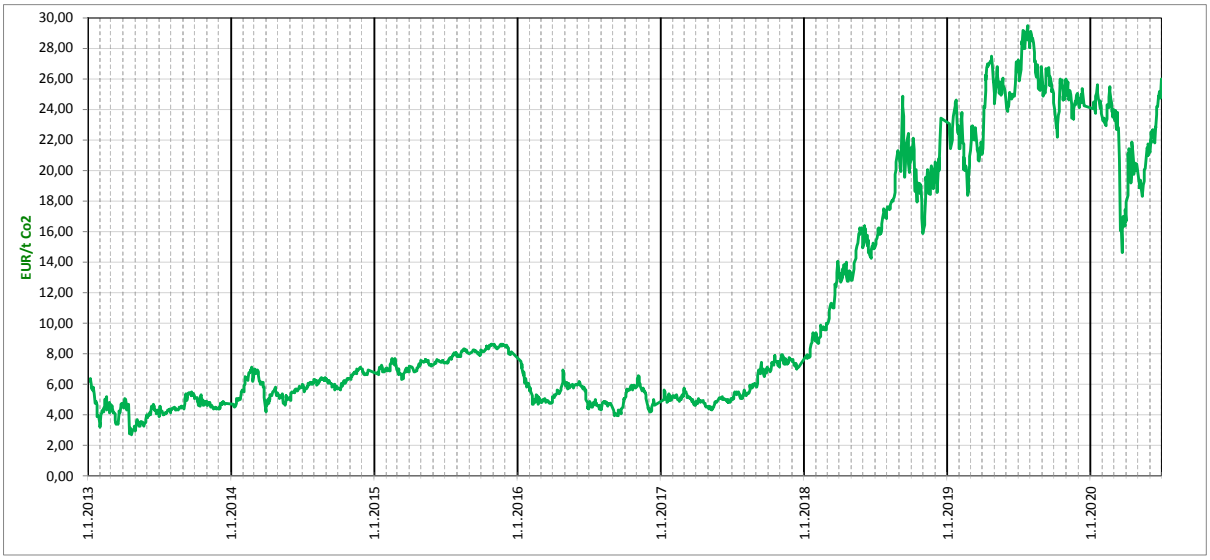
[38] Volumele de certificate generale au fost stabilite în conformitate cu Decizia nr. 1359/2013/UE. Volumele de certificate pentru aviație au fost stabilite în conformitate cu Decizia nr. 377/2013/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 421/2014.

[39] Licitațiile timpurii de certificate din faza 3 s-au desfășurat în 2012, având în vedere practica comercială larg răspândită în sectorul energiei electrice, care constă în vânzarea energiei electrice pe bază de contracte la termen de tip forward și în achiziționarea mijloacelor de producție necesare (inclusiv a certificatelor) la momentul comercializării producției.

[40] Tabelul include volumele de licitație pentru UE-27 + UK + SEE.

în conformitate cu normele relevante din Regulamentul privind licitarea. Împreună cu acestea trei, de la sfârșitul anului 2012 s-au anulat în total 15 licitații, din cele peste 1 700 de licitații desfășurate. În figura 2 sunt indicate prețurile de închidere a licitațiilor din 2013 până la 30 iunie 2020:

Figura 2: Prețul de închidere în licitațiile cu certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2020

___ Prețuri de închidere a licitațiilor

Sursă: EEX.

Apendicele 2 prezintă numărul de participanți la licitațiile de certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2020. Platformele de licitație publică în timp util rezultatele detaliate ale fiecărei licitații pe site-uri web specifice. Informații suplimentare referitoare la desfășurarea licitațiilor, inclusiv la participare, gradele de acoperire și prețuri, pot fi găsite în rapoartele statelor membre publicate pe site-ul web al Comisiei[41].

Veniturile totale pe care statele membre, Regatul Unit și țările SEE le-au obținut din licitații între 2012 și 30 iunie 2020 au fost de peste 57 miliarde EUR (a se vedea tabelele 2.1 și 2.2 din apendicele 2). Doar în 2019, veniturile totale obținute s-au ridicat la peste 14 miliarde EUR, în timp ce în prima jumătate a anului 2020, acestea au atins 7,9 miliarde EUR. Directiva EU ETS prevede că cel puțin 50 % din veniturile obținute din licitații, inclusiv toate veniturile obținute din certificate distribuite în scopuri de solidaritate și de creștere, precum și toate veniturile obținute din certificate emise cu privire la aviație[42], trebuie să fie utilizate de statele membre în cadrul unor acțiuni legate de climă și de energie.

Potrivit informațiilor prezentate Comisiei de către statele membre, statele membre au cheltuit sau au planificat să cheltuiască în 2019 un total de 77 % din aceste venituri în scopuri specificate legate de climă și de energie. În perioada 2013-2019, în astfel de scopuri s-au cheltuit aproximativ 78 % din veniturile obținute din licitații. Deși o mică parte din această

[41] https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning_ro.
[42] Articolul 3d alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE.

sumă (aproximativ 1,9 miliarde sau 4 % din veniturile totale în această perioadă) a fost cheltuită în scopuri internaționale legate de climă și de energie, majoritatea veniturilor obținute din licitații în faza 3 s-au cheltuit în scopuri naționale legate de climă și energie (în cea mai mare parte pe energie din surse regenerabile, eficiență energetică și transport durabil)[43].

În 2019 Regulamentul privind licitarea a fost modificat[44] cu scopul de a institui cadrul pentru licitarea certificatelor și gestionarea proiectelor Fondului pentru inovare și Fondului pentru modernizare în faza 4. Modificarea reflectă, de asemenea, clasificarea certificatelor EU ETS ca instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID2).

În mai 2020, Comisia a publicat o invitație[45] la achiziția celei de-a treia platforme comune de licitație a EU ETS, unde se vor licita certificate în numele a 25 de state membre și a 3 state SEE/AELS, precum și certificatele pentru Fondul pentru inovare și pentru Fondul pentru modernizare. Se preconizează că licitațiile pentru cea de-a treia platformă comună de licitație vor începe la începutul anului 2021.

3.1.2.3. Derogarea de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură

Articolul 10c din Directiva EU ETS derogă de la regula generală privind licitarea pentru a sprijini investițiile în modernizarea sectorului energiei electrice în anumite state membre ale UE cu venituri reduse. Opt din zece state membre eligibile* au recurs la această derogare în faza 3 și alocă producătorilor de energie electrică un anumit număr de certificate cu titlu gratuit, cu condiția ca aceștia să efectueze investiții corespunzătoare.
Certificatele alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c se deduc din volumul de certificate pe care respectivul stat membru l-ar licita în caz contrar. Principiul general este că producătorii de energie electrică pot să beneficieze de certificate cu titlu gratuit cu o valoare echivalentă investițiilor pe care le realizează din planurile lor naționale de investiții sau cu o valoare echivalentă plăților efectuate către un fond național prin intermediul căruia sunt finanțate astfel de investiții, în temeiul normelor naționale pentru punerea în aplicare a derogării. Întrucât alocarea cu titlu gratuit a certificatelor pentru producătorii de energie electrică, în temeiul articolului 10c din Directiva privind ETS, ar implica, în principiu, un ajutor de stat, schemele naționale de punere în aplicare a derogării prevăzute la articolul 10c au fost autorizate în temeiul normelor privind ajutoarele de stat și trebuie să respecte cerințele orientărilor privind ajutoarele de stat. Alocarea se face pe baza rapoartelor anuale transmise către și a autorizării de către Comisie.**
În faza 4, se va putea recurge în continuare la alocarea tranzitorie cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c, însă aceasta va fi însoțită de dispoziții consolidate în materie de transparență și de posibilitatea oferită statelor membre eligibile de a utiliza integral sau parțial alocarea de care beneficiază în temeiul articolului 10c pentru a sprijini investiții în cadrul Fondului pentru modernizare (a se vedea capitolul 3.1.2.6). Pe baza informațiilor transmise Comisiei de către statele membre, se va recurge în mod limitat la articolul 10c în faza următoare, doar Bulgaria, Romania și Ungaria optând pentru punerea în aplicare a derogării. Celelalte state membre eligibile***, inclusiv Polonia și Cehia, care au înregistrat cele mai mari volume de alocări tranzitorii cu titlu gratuit în faza 3, au ales să nu mai recurgă la derogare.

* În faza 3, Bulgaria, Cehia, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, România și Ungaria au fost eligibile pentru derogare. Malta și Letonia au decis să nu recurgă la acest drept.

** Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C 158, 5.6.2012, p. 4.

* În faza 4, Bulgaria, Cehia, Croația, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, România, Slovacia și Ungaria sunt eligibile pentru derogare.

[43] Mai multe informații detaliate privind utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii se pot consulta în Raportul intermediar privind politicile climatice ale UE în 2020.
[44] Regulamentul delegat (UE) al Comisiei din 28 august 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 în scopul alinierii licitațiilor de certificate de emisii la normele EU ETS pentru perioada 2021-2030 și la clasificarea certificatelor de emisii ca instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului.
[45] https://etendering.ted.europa.eu/cft/cft-display.html?cftId=6456.

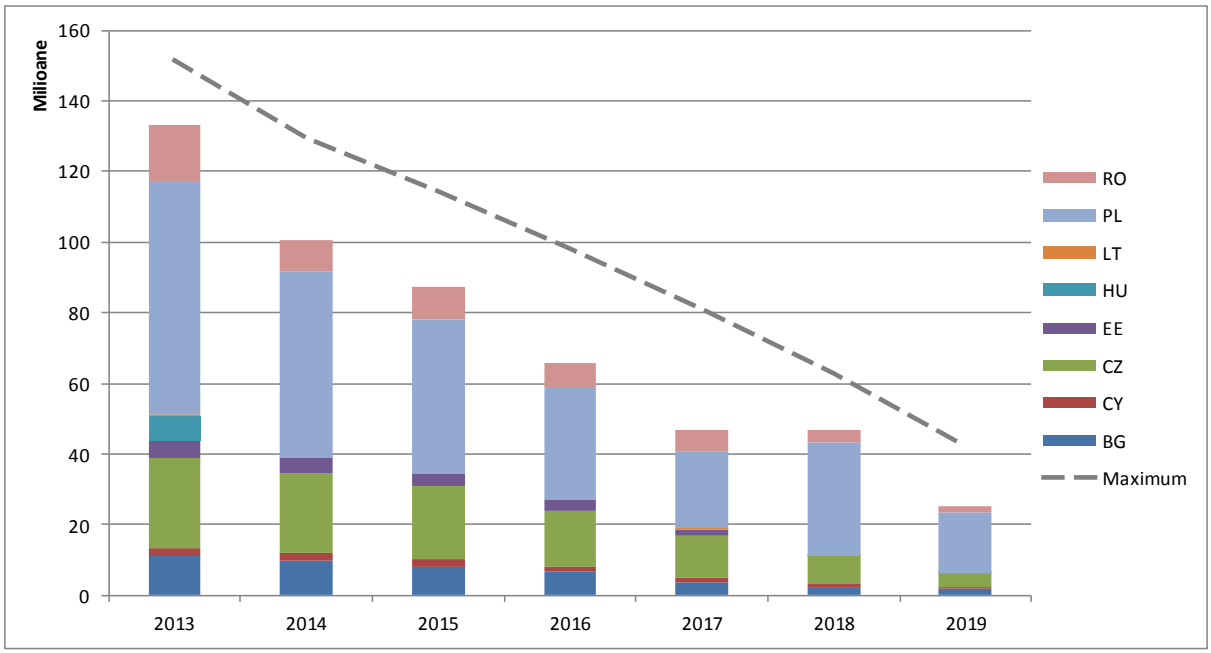
Valoarea totală a sprijinului pentru investiții raportat pentru perioada 2009-2019 se ridică la aproximativ 13,1 miliarde EUR. Aproximativ 83 % din această sumă a fost alocată pentru reabilitarea și modernizarea infrastructurii, în timp ce restul investițiilor au fost realizate în domeniul diversificării ofertei mixului energetic și al tehnologiilor curate.

Numărul de certificate alocate cu titlu gratuit producătorilor de energie electrică în 2019 este prezentat în tabelul 1.1 din apendicele 1 la anexă, în timp ce numărul maxim de certificate pe an este prezentat în tabelul 1.2 din apendicele 1.

Certificatele nealocate din faza 3 pot fi licitate sau, în conformitate cu dispozițiile Directivei EU ETS revizuite, pot fi alocate în perioada 2021-2030 pentru investițiile prevăzute la articolul 10c selectate prin licitație deschisă sau pentru Fondul pentru modernizare. Deși Ungaria a optat pentru transferul certificatelor nealocate prevăzute la articolul 10c din faza 3 către volumul prevăzut la articolul 10c în faza 4, majoritatea celorlalte state membre au decis să își liciteze restul certificatelor. România a utilizat ambele opțiuni, transferând o parte din certificatele nealocate către faza 4 și licitând o parte dintre acestea.

Figura 3 prezintă numărul de certificate prevăzute la articolul 10c care au fost alocate pentru perioada 2013-2019 fiecărui stat membru.

Figura 3: Certificate alocate cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c[46]

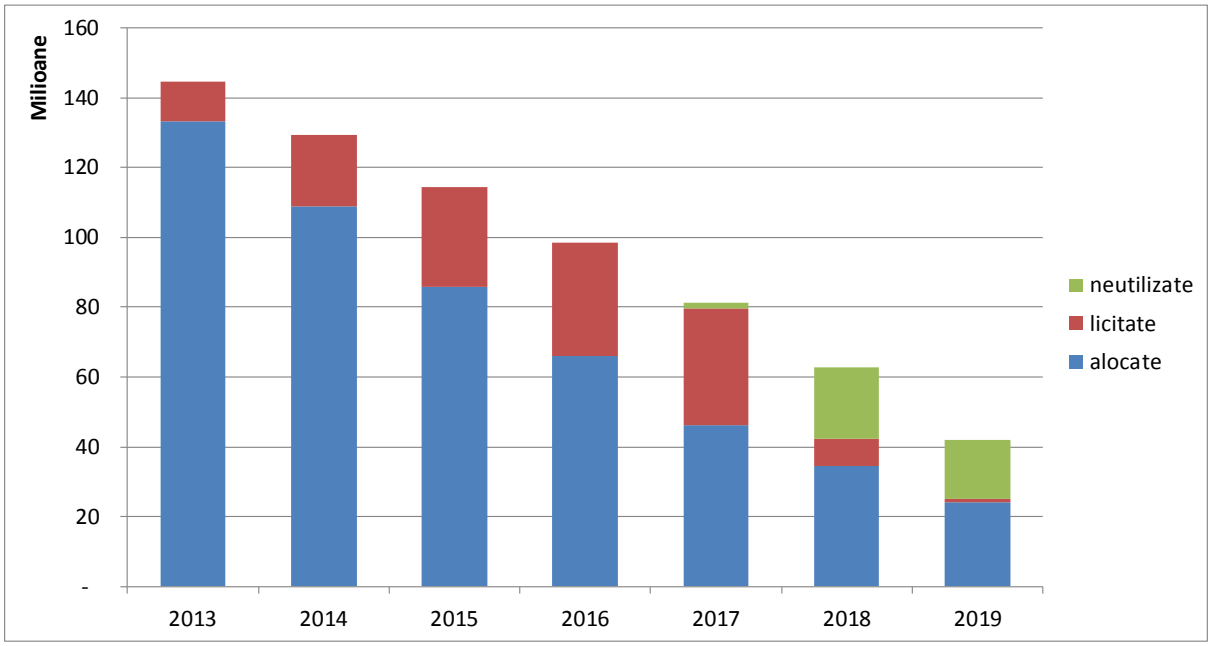

Sursă: DG CLIMA

Figura 4 arată în ce măsură certificatele emise în temeiul articolului 10c din fiecare an de alocare din faza 3 au fost alocate, au fost adăugate volumelor licitate sau nu au fost utilizate.

[46] Numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c incluse în această figură poate include certificatele emise cu o întârziere pentru anii anteriori. În acest caz, volumele relevante anuale sunt reflectate în EUTL.

Figura 4: Distribuirea certificatelor (alocate, licitate, neutilizate)[47]

Sursă: DG CLIMA

În tabelul 4 este prezentat numărul de certificate neutilizate emise în temeiul articolului 10c care au fost licitate în perioada 2013-2020, precum și numărul de certificate neutilizate după anul de alocare 2019 care vor fi licitate în 2021, transferate pentru alocare în temeiul articolului 10c în faza 4 sau transferate către Fondul pentru modernizare.

Tabelul 4: Tratamentul certificatelor neutilizate emise în temeiul articolului 10c în anii de alocare 2013-2019[48]

Stat membru	Numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c care au fost licitate (în milioane)	Numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c rămase neutilizate (în milioane)
BG	**9,8**	**0,5**
CY	**0,0**	**0,0**
CZ	**0,4**	**0,0**
EE	**2,9**	**0,0**
LT	**1,2**	**0,1**
PL	**105,3**	**34,7**
RO	**15,4**	**3,6**
HU	**0**	**0,9**
Total	**135,0**	**39,7**

Sursă: DG CLIMA

[47] Cifrele includ volumele de licitat până la și inclusiv calendarul de licitare din 2020.
[48] Cifrele includ volumele care urmează să fie licitate, prevăzute în calendarul licitațiilor pentru 2020 (din anii de alocare 2013-2019).

Numărul de certificate nealocate care au fost licitate (sau a căror licitare este planificată) de statele membre în temeiul derogării prevăzute la articolul 10c pentru perioada 2013-2021 este prezentat în tabelul 1.3 din apendicele 1 la anexă.

3.1.2.4. Programul NER 300

NER 300 este un program de finanțare la scară largă pentru proiecte demonstrative inovatoare din domeniul energiei cu emisii reduse de dioxid de carbon. Obiectivul programului vizează demonstrarea, la scară comercială în cadrul UE, a tehnologiilor de captare și stocare a dioxidului de carbon (CSC) în condiții de siguranță pentru mediu și a tehnologiilor inovatoare în domeniul surselor regenerabile de energie (SRE). NER 300 a fost finanțat prin monetizarea a 300 milioane de certificate de emisii din rezerva pentru

Ca urmare a celor două cereri de propuneri din cadrul programului NER 300, au fost selectate în total 38 de proiecte SRE și un proiect CSC, în 20 de state membre ale UE, suma alocată acestora fiind de 2,1 miliarde EUR. Până la 31 decembrie 2019, 9 proiecte sunt operaționale: proiectul de bioenergie Verbiostraw din Germania, proiectele de parcuri eoliene terestre Windpark Blaiken din Suedia și Windpark Handalm din Austria, proiectele de parcuri eoliene în larg Veja Mate și Norsee One din Germania, proiectul de rețea inteligentă Puglia Active Network din Italia, proiectele de parcuri eoliene în larg Vertimed din Franța și Windfloat din Portugalia, precum și proiectul de concentrare a radiației solare Minos din Grecia. Un proiect italian de bioenergie, BEST, se consideră finalizat.

Alte trei proiecte din cadrul celei de a doua cereri de propuneri sunt în curs de elaborare, urmând să devină operaționale până la 30 iunie 2021. Având în vedere contextul economic și de politică dificil de la instituirea programului NER 300, 22 de proiecte nu au putut obține suficient sprijin financiar suplimentar și au fost retrase, eliberându-se în total 1 455 miliarde EUR. Alte patru proiecte se află în diferite stadii de dezvoltare.

Decizia privind NER 300 modificată[49] a permis reinvestirea fondurilor eliberate din proiectele anulate ale primei cereri de propuneri (până în prezent, 708,7 milioane EUR) în instrumentele financiare existente: InnovFin – Proiecte demonstrative din domeniul energiei (PDE) și instrumentul de datorie al Mecanismului pentru interconectarea Europei (CEF DI), ambele gestionate de Banca Europeană de Investiții. Acest lucru va permite maximizarea beneficiilor programului NER 300 și mobilizarea de investiții private suplimentare în inovarea pentru emisii scăzute de dioxid de carbon.

În perioada acoperită de raport au fost selectate două proiecte noi care vor beneficia de fondurile necheltuite ale NER 300 din InnovFin PDE, sprijinul ridicându-se la aproximativ 95 milioane EUR (a se vedea apendicele 8 la anexă).

De asemenea, în cadrul instrumentului InnovFin este disponibilă asistența pentru dezvoltarea de proiecte (ADP) pentru cei care promovează proiecte pentru a crește maturitatea proiectelor acestora. Recent, trei proiecte în domeniul climei au beneficiat de 692 000 EUR

[49] Decizia (UE) 2017/2172 a Comisiei din 20 noiembrie 2017 de modificare a Deciziei 2010/670/UE în ceea ce privește utilizarea veniturilor nevărsate din prima rundă de cereri de propuneri.

din finanțarea ADP, alocate din fondurile nevărsate din cadrul NER 300. Aceste proiecte, în Suedia, Italia și Țările de Jos, abordează schimbările climatice prin dezvoltarea de instalații demonstrative, inovatoare, primele de acest tip (a se vedea apendicele 8 la anexă)

În sfârșit, sprijinul de aproximativ 34 milioane EUR din fondurile nevărsate din cadrul NER 300 în temeiul CEF DI a fost atribuit unui număr de trei proiecte inovatoare în domeniul transporturilor curate care sunt localizate în Italia și Germania (a se vedea apendicele 8 la anexă).

Fondurile eliberate din proiectele anulate în cadrul celei de a doua cereri de propuneri (până în prezent, 746 milioane EUR) se vor adăuga la resursele destinate Fondului pentru inovare.

Tabelul 5: Proiecte NER 300 selectate în urma primei și celei de a doua cereri de propuneri[50]

	Prima cerere de propuneri	**A doua cerere de propuneri**
Proiecte în curs de elaborare	0	6
Proiecte în stadiu de revizie	1	0
Proiecte în derulare	8	1
Proiecte finalizate	1	0
Proiecte retrase	10	12
Total	20	19

Sursă: DG CLIMA

3.1.2.5. Fondul pentru inovare

Fondul pentru inovare este unul dintre cele două mecanisme care vizează reducerea emisiilor de dioxid de carbon, care au fost instituite de Directiva EU ETS pentru 2021-2030. Fondul va sprijini, pe o bază concurențială, proiecte care vizează demonstrarea, pentru prima dată, a viabilității economice și comerciale a tehnologiilor inovatoare și a inovațiilor radicale în sectoarele care intră sub incidența EU ETS, inclusiv sursele regenerabile de energie, industriile energointensive, captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CUC) și stocarea energiei, precum și produse înlocuitoare și proiecte transsectoriale. Fondul va fi finanțat prin licitarea a 450 milioane de certificate și din veniturile nevărsate ale celei de-a doua cereri de propuneri a programului NER 300.

O primă cerere de propuneri[51] în cadrul Fondului pentru inovare a fost lansată în iulie 2020. Cererea de propuneri este deschisă pentru proiecte în sectoarele eligibile din statele membre

[50] În conformitate cu Decizia 2010/670/UE a Comisiei, pentru proiectele selectate în cadrul primei cereri de propuneri trebuia să se ia o decizie finală de investiție până la sfârșitul anului 2016, iar pentru proiectele selectate în cadrul celei de a doua cereri de propuneri, această decizie trebuia să fie luată până la sfârșitul lunii iunie 2018.

[51] Cererea de propuneri se poate accesa la adresa următoare: https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/portal/screen/opportunities/topic-details/innovfund-lsc-2020-two-stage.

ale UE, Islanda și Norvegia. Fondul va oferi finanțare prin granturi în valoare de 1 miliard EUR în total pentru proiecte la scară largă în domeniul tehnologiei curate cu costuri de capital de peste 7,5 milioane EUR. Fondul pentru inovare va oferi granturi într-un mod flexibil, bazat pe obiectivele intermediare specifice proiectelor și poate sprijini până la 60 % din costurile legate de inovare. Granturile din cadrul fondului pot fi combinate cu alte inițiative de finanțare publică, cum ar fi ajutoarele de stat sau alte programe de finanțare ale UE. Prima cerere de propuneri va fi urmată de cereri periodice de propuneri până în 2030, pentru a ajuta întreprinderile să investească și pentru a aduce pe piață soluțiile radicale în domeniul tehnologiei curate necesare pentru neutralitatea climatică a UE în 2050.

Evaluatori externi independenți vor evalua proiectele pe baza unui set cuprinzător de criterii: evitarea emisiilor de gaze cu efect de seră, potențialul de inovare, maturitatea financiară, tehnică și operațională a proiectelor, precum și potențialul proiectelor de creștere și eficiență din punctul de vedere al costurilor.

În cazul proiectelor care sunt considerate promițătoare, însă nu suficient de mature, cererea de propuneri prevede un buget de 8 milioane EUR pentru a furniza asistență pentru dezvoltarea proiectelor.

Se pot depune proiectele prin intermediul portalului de finanțare din partea UE și de licitații[52]. Termenul-limită pentru depunerea cererilor pentru prima etapă este 29 octombrie 2020. Solicitanții vor fi informați cu privire la rezultatele evaluării și vor fi invitați să depună o cerere completă sau să primească asistență pentru dezvoltarea proiectelor în primul trimestru al anului 2021. Informațiile referitoare la rezultatele evaluării din cea de-a doua etapă vor fi furnizate în ultimul trimestru al anului 2021. Fondurile nerambursabile se vor atribui la sfârșitul anului 2021.

În plus, Comisia planifică lansarea unei cereri dedicate pentru proiecte la scară mică până la sfârșitul anului 2020.

3.1.2.6. Fondul pentru modernizare

Fondul pentru modernizare este unul dintre cele două mecanisme care vizează reducerea emisiilor de dioxid de carbon, care au fost instituite de Directiva EU ETS pentru faza 4. Acesta va sprijini investițiile în modernizarea sectorului energetic și a sistemelor energetice de mari dimensiuni din 10 state membre cu venituri mai scăzute[53]. Fondul va deveni operațional începând cu 2021.

Resursele financiare ale Fondului pentru modernizare sunt distribuite la nivelul statelor membre beneficiare în temeiul articolului 10 litera (d) și al anexei IIb din Directiva ETS. În plus, Cehia, Croația, Lituania, România, Slovacia și Ungaria au decis să transfere mai multe certificate pentru ponderile lor în cadrul Fondului pentru modernizare. Ca urmare, fondul are disponibil un total de aproximativ 650 milioane de certificate.

[52] https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/portal/screen/home.
[53] Bulgaria, Cehia, Croația, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, România, Slovacia și Ungaria.

Directiva ETS definește domeniile prioritare pentru investiții, în special producția și utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, îmbunătățirea eficienței energetice (cu excepția instalațiilor pentru combustibili fosili), stocarea energiei și modernizarea rețelelor energetice, precum și tranziția echitabilă în regiunile dependente de emisiile de dioxid de carbon. Cel puțin 70 % din resursele Fondului pentru modernizare trebuie să fie cheltuite pentru investițiile prioritare. Investițiile în domenii neprioritare vor face obiectul unei evaluări mai profunde de către Banca Europeană de Investiții (BEI) și al votului unui comitet pentru investiții alcătuit din statele membre, BEI și Comisia.

Comisia a adoptat actul de punere în aplicare[54] privind funcționarea Fondului pentru modernizare în iulie 2020. Actul de punere în aplicare stabilește o procedură flexibilă prin care statele membre sunt responsabile cu selecția, finanțarea și raportarea investițiilor, și trebuie să respecte normele aplicabile privind ajutoarele de stat. Comisia va fi responsabilă cu deciziile de plată, în urma evaluării de către BEI.

3.1.2.7. Compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon

În plus față de alocarea cu titlu gratuit armonizată la nivelul UE pentru acoperirea costurilor directe ale emisiilor de dioxid de carbon, statele membre ale UE pot acorda ajutoare de stat pentru a compensa costurile indirecte asociate emisiilor de dioxid de carbon ale anumitor industrii mari consumatoare de energie electrică, și anume costurile care rezultă din creșterea prețurilor energiei electrice ca urmare a faptului că producătorii de energie electrică trec costurile de achiziționare a certificatelor de emisii în contul consumatorilor.

Pentru a reduce la minimum denaturările concurenței pe piața internă, pentru a crește transparența și pentru a păstra obiectul EU ETS de a realiza o decarbonizare rentabilă, Comisia a adoptat Orientările privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS*, care sunt valabile până la sfârșitul anului 2020. Orientările stabilesc, printre altele, sectoarele eligibile și sumele maxime pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de carbon.

Având în vedere expirarea iminentă a Orientărilor actuale, Comisia a revizuit Orientările privind ajutoarele de stat în cadrul EU ETS pentru perioada 2021-2030. Noile Orientări privind ajutoarele de stat** au fost adoptate la 21 septembrie 2020 (a se vedea și apendicele 6 la anexă).

* Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2012, JO C 158, 5.6.2012, p. 4.

** Orientări privind anumite măsuri de ajutor de stat acordate în contextul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră după 2021, JO C 317, 25.9.2020, p. 5-19.

[54] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1001 al Comisiei, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX:32020R1001.

Până în prezent, Comisia a aprobat 14[55] scheme de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon în 13 state membre. În august 2019, Comisia a aprobat o schemă nouă pentru Polonia[56]. Se preconizează că Polonia va începe să plătească compensațiile în 2020 pentru costurile indirecte suportate în 2019. Același lucru este valabil pentru o schemă din România care a fost aprobată de către Comisie în mai 2020[57]. Mai multe state membre au arătat că intenționează să înceapă plata compensațiilor pentru costuri indirecte.

Directiva EU ETS prevede că, în termen de trei luni de la încheierea fiecărui an, statele membre care au instituit o schemă de compensare a costurilor indirecte trebuie să pună la dispoziția publicului, într-un format ușor accesibil, cuantumul total al compensației prevăzute și o defalcare pe sectoare și subsectoare beneficiare.

În tabelul 6 este prezentat un rezumat al datelor publicate de statele membre privind compensațiile plătite în 2019. Deoarece Polonia și România nu au compensat costurile indirecte suportate în 2018, aceste state membre nu sunt reflectate în tabel.

Tabelul 6: Compensațiile plătite în 2019 pentru costurile indirecte ale emisiilor de carbon

Țara	Durata schemei	Compensațiile plătite în 2019 pentru costurile indirecte suportate în 2018 (în milioane EUR)	Numărul de beneficiari (instalații)	Venituri obținute din licitații în 2018 (în milioane EUR)[58]	Procentul veniturilor obținute din licitații cheltuite cu compensarea costurilor indirecte
Regatul Unit[59]	2013-2020	22	60	1 607	3,7 %
DE	2013-2020	219	898	2 565	8,5 %
BE (FL)	2013-2020	35,9	107	379	11,4 %
BE (WL)	2017-2020	7,5	29		
NL	2013-2020	40,3	92	501	8,0 %
EL	2013-2020	16,8	50	519	3,2 %
LT	2014-2020	0,3	1	80	0,3 %
SK	2014-2020	6	8	229	2,6 %
FR	2015-2020	102,1	286	818	12,4 %
FI	2016-2020	29,1	61	250	11,6 %
ES	2013-2015	172,2	183	1 291	13,3 %
LU	2018-2020	4,2	4	18	23,2 %

Sursă: Datele transmise de țări la DG CLIMA

[55] În plus, s-au adoptat modificări ale schemelor din Franța și Spania.
[56] https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_53850.
[57] https://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=3_SA_56403.
[58] Se exclud veniturile din licitarea certificatelor pentru aviație.
[59] Cifrele pentru Regatul Unit reflectate în tabel sunt aceleași cifre ca în raportul pentru anul trecut. Motivul este comparabilitatea cu celelalte țări care pun în aplicare scheme de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon. Regatul Unit publică cifrele mai rapid decât celelalte țări și, prin urmare, cifrele pentru 2020 sunt disponibile deja la adresa următoare: https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/903187/indirect-cost-compensation-uk-2019.pdf.

Cuantumul total al compensațiilor plătite în 2019 de cele 10 state membre și de Regatul Unit pentru costurile suportate în 2018 s-a ridicat la aproximativ 656 milioane EUR. Această sumă este cu aproape 200 de milioane mai mare decât cea plătită în 2018. Pe de o parte, această creștere notabilă comparativ cu anul anterior se poate explica prin creșterea semnificativă a bugetului în Spania (de la 6 milioane EUR în 2018 la 172 milioane EUR în 2019), și pe de altă parte prin creșterea ușoară a prețului carbonului folosit pentru calcularea compensației. În 2018, creșterea susținută a prețului carbonului nu este încă reflectată complet în sumele plătite în 2019 din cauza faptului că Orientările stipulează utilizarea prețului din contractele de tip forward pentru anul x-1.

Una dintre dispozițiile în materie de transparență ale Directivei EU ETS revizuite prevede că statele membre care au cheltuit peste 25 % din veniturile obținute din licitații pentru a compensa costurile indirecte în orice an trebuie să publice un raport care să prezinte motivele pentru care a fost depășit acest cuantum. Faptul că în 2018 veniturile obținute din licitații au fost semnificativ mai ridicate decât în anii anteriori, în combinație cu faptul că încă nu a crescut compensația atât de rapid. dată fiind obligația de a folosi prețul anului anterior, înseamnă că pragul de 25 % nu a fost atins în niciunul dintre statele membre. În medie, statele membre au cheltuit 7,9 % din veniturile lor obținute din licitații pentru plata compensațiilor pentru costurile indirecte. În anii următori, statele membre sunt invitate să supravegheze îndeaproape bugetele naționale în ceea ce privește acest articol de cheltuieli.

3.1.3. Creditele internaționale

Participanții la EU ETS pot utiliza în continuare credite internaționale care rezultă din proiecte realizate în cadrul mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM) al Protocolului de la Kyoto și al implementării în comun (JI), pentru a-și îndeplini o parte din obligațiile care le revin în temeiul EU ETS până la sfârșitul ciclului de asigurare a conformității din 2020*, sub rezerva unor restricții calitative și cantitative. Aceste credite sunt instrumente financiare care reprezintă o tonă de CO_2 eliminată sau redusă din atmosferă, ca urmare a unui proiect de reducere a emisiilor. Creditele nu sunt restituite în mod direct, însă pot fi preschimbate în certificate în orice moment pe parcursul anului calendaristic.

În conformitate cu Directiva EU ETS, creditele internaționale nu vor mai fi utilizate pentru asigurarea conformității cu EU ETS în perioada 2021-2030.

* Proiectele din cadrul CDM și JI generează credite de carbon prevăzute în Protocolul de la Kyoto: Reduceri certificate ale emisiilor (CER) și, respectiv, Unități de reducere a emisiilor (ERU).

Cu toate că volumul exact al creditelor internaționale care pot fi utilizate în fazele 2 și 3 (2008-2020) depinde parțial de viitorul volum de emisii verificate, analiștii de piață estimează că acesta va fi de aproximativ 1,6 miliarde de credite. La sfârșitul lunii iunie 2020, numărul total de credite internaționale utilizate sau care au făcut obiectul schimburilor era de aproximativ 1,54 miliarde EUR, ceea ce reprezintă peste 96 % din maximul autorizat estimat. Doar în 2019 au făcut obiectul schimburilor aproximativ 17,3 milioane de unități.

Pentru a avea o imagine generală completă asupra schimbului de credite internaționale, a se vedea apendicele 3 la anexă.

3.2. Cererea: certificate scoase din circulație

În 2019, emisiile provenite de la instalațiile staționare care participă la EU ETS au scăzut puternic cu 9,1 % comparativ cu anul 2018, potrivit informațiilor din registrul Uniunii. Astfel cum se arată în tabelul 7, scăderea s-a datorat, în principal, producției de energie electrică și de căldură, în timp ce emisiile au înregistrat o scădere de aproximativ 15 %, comparativ cu 2018, ca urmare a înlocuirii cărbunelui cu electricitatea din surse regenerabile și a producției de energie pe baza gazelor naturale. Emisiile din industrie au scăzut cu aproximativ 2 %, ceea ce a marcat cea mai mare scădere în faza 3 de până acum. În total, emisiile ETS din instalațiile staționare de la începutul fazei 3 în 2013 au scăzut cu 19,8 %.

Tabelul 7: Emisii verificate provenite de la instalații staționare (în milioane tone de echivalent CO_2)[60]

An	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Emisii totale verificate	1 904	1 867	1 908	1 814	1 803	1 750	1 755	1 682	1 530
Modificarea din anul x-1		-2,0 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %	0,2 %	-4,1 %	-9,1 %
Emisii verificate provenite din producția de energie electrică și de căldură	1 206	1 201	1 138	1 049	1 043	1 001	996	930	792
Modificarea din anul x-1		-0,5 %	-5,2 %	-7,8 %	-0,5 %	-4,1 %	-0,5 %	-6,6 %	-14,9 %
Emisii verificate generate de instalațiile industriale	698	666	770	765	760	750	759	753	738
Modificarea din anul x-1		-4,6 %	15,6 %	-0,7 %	-0,7 %	-1,3 %	1,3 %	-0,8 %	-1,9 %
Rata de creștere reală a PIB-ului în	1,8 %	-0,4 %	0,3 %	1,7 %	2,4 %	2,0 %	2,6 %	2,0 %	1,5 %

[60] Cifrele pentru UE-27 + UK + SEE. Defalcarea emisiilor pe producția de energie electrică și căldură și, respectiv, industrie din tabelul 7 se bazează pe clasificarea NACE din rapoartele transmise în 2020 de statele membre cu privire la măsurile naționale de punere în aplicare prevăzute la articolul 11 din Directiva 2003/87/CE.

UE-27 + UK									

Sursă: EUTL, date referitoare la PIB astfel cum au fost raportate la Eurostat (codul tabelului: tec00115, accesat în iulie 2020). Emisiile verificate generate de sectorul aviației sunt raportate separat, în capitolul 4.

În tabelul 4.1 din apendicele 4 la anexă sunt prezentate emisiile verificate în cadrul ETS non-CO_2 generate de instalații defalcate pe tip de gaze cu efect de seră (N_2O și PFC).

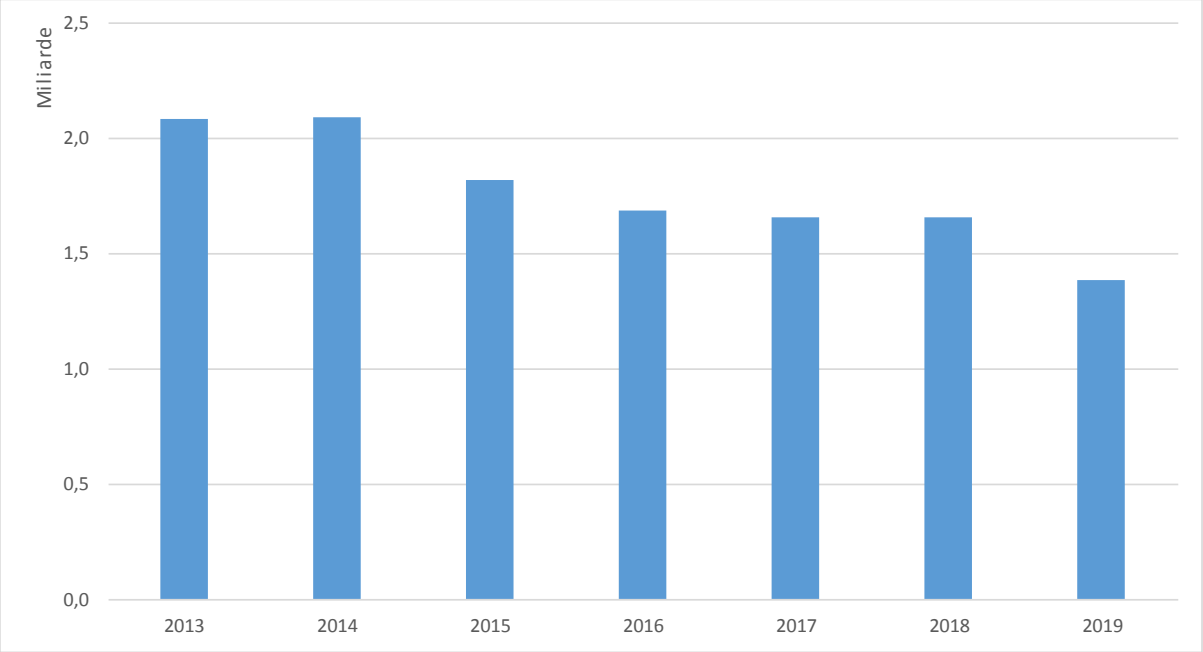
Numărul de certificate anulate pe o bază voluntară se ridică la 33 498 de certificate în 2019. Până la sfârșitul lunii iunie 2020, s-au înregistrat în total 372 840 de anulări voluntare de certificate. Majoritatea anulărilor între 2013 și 2020 au fost realizate de titularii de cont din registrele Regatului Unit, Germaniei, Suediei, Norvegiei și Țărilor de Jos.

3.3. Echilibrul dintre cerere şi ofertă

La începutul fazei 3, în 2013, EU ETS se caracteriza printr-un puternic dezechilibru structural între oferta și cererea de certificate, cu un excedent de 2,1 miliarde de certificate. Pentru a combate dezechilibrul structural și a crește flexibilitatea ofertei de certificate de emisii scoase la licitație, s-a constituit o Rezervă pentru stabilitatea pieței (MSR) în 2015. Rezerva pentru stabilitatea pieței a devenit operațională în 2019.

În 2018, excedentul era de 1,65 miliarde de certificate, iar în 2019 a ajuns la un nivel semnificativ mai scăzut, de 1 385 miliarde de certificate. Figura 5 prezintă evoluția excedentului pe piața europeană a carbonului până la sfârșitul anului 2019.

Figura 5: Evoluția excedentului pe piața europeană a carbonului în perioada 2013-2019

Sursă: DG CLIMA

În contextul revizuirii EU ETS[61], s-au adus modificări importante funcționării MSR, astfel cum se arată în caseta de mai jos.

O noțiune-cheie pentru funcționarea MSR este numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA). Se vor adăuga certificate la rezervă dacă NTCA depășește un prag superior prestabilit (833 milioane de certificate) și se vor scoate certificate din rezervă dacă NTCA se situează sub un prag inferior prestabilit (sub 400 milioane de certificate)*. Prin urmare, MSR absoarbe sau eliberează certificate dacă numărul certificatelor aflate în circulație se situează în afara unui interval prestabilit. Certificatele amânate și așa-numitele certificate nealocate** vor fi, de asemenea, introduse în rezervă. În al doilea rând, începând din 2023, certificatele deținute în MSR care depășesc volumul licitațiilor din anul precedent nu vor mai fi valabile.

Numărul total de certificate aflate în circulație, care este relevant pentru a stabili numărul de certificate adăugate la MSR și numărul de certificate retrase din MSR, se calculează cu ajutorul următoarei formule:

NTCA = Ofertă – (Cerere + certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței)

Componentele ofertei și ale cererii utilizate în formulă sunt descrise în detaliu în Comunicarea Comisiei referitoare la NTCA, care se publică anual până la 15 mai.***

* Sau în cazul în care se adoptă măsuri în temeiul articolului 29a din Directiva EU ETS.

**Certificatele nealocate sunt certificate de emisii care nu sunt alocate în temeiul articolului 10a alineatul (7) din Directiva privind EU ETS, și anume certificatele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate, precum și rezultate din aplicarea articolului 10a alineatele (19) și (20), și anume certificatele prevăzute pentru alocarea cu titlu gratuit pentru instalații, dar care au rămas nealocate ca urmare a încetării (parțiale) a activității sau a reducerilor semnificative în materie de capacitate. Nu se preconizează includerea în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814, a certificatelor „nealocate" de facto care rezultă din aplicarea factorului relevant de relocare a emisiilor de carbon în cazul sectoarelor care nu sunt prevăzute în lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în perioada curentă, și nici a oricăror certificate care nu sunt alocate în temeiul articolului 10c din Directiva privind ETS. Prin urmare, aceste certificate nu sunt luate în considerare [a se vedea p. 225 din evaluarea impactului care însoțește propunerea din 2015 de revizuire a Directivei EU ETS, SWD(2015) 135 final].

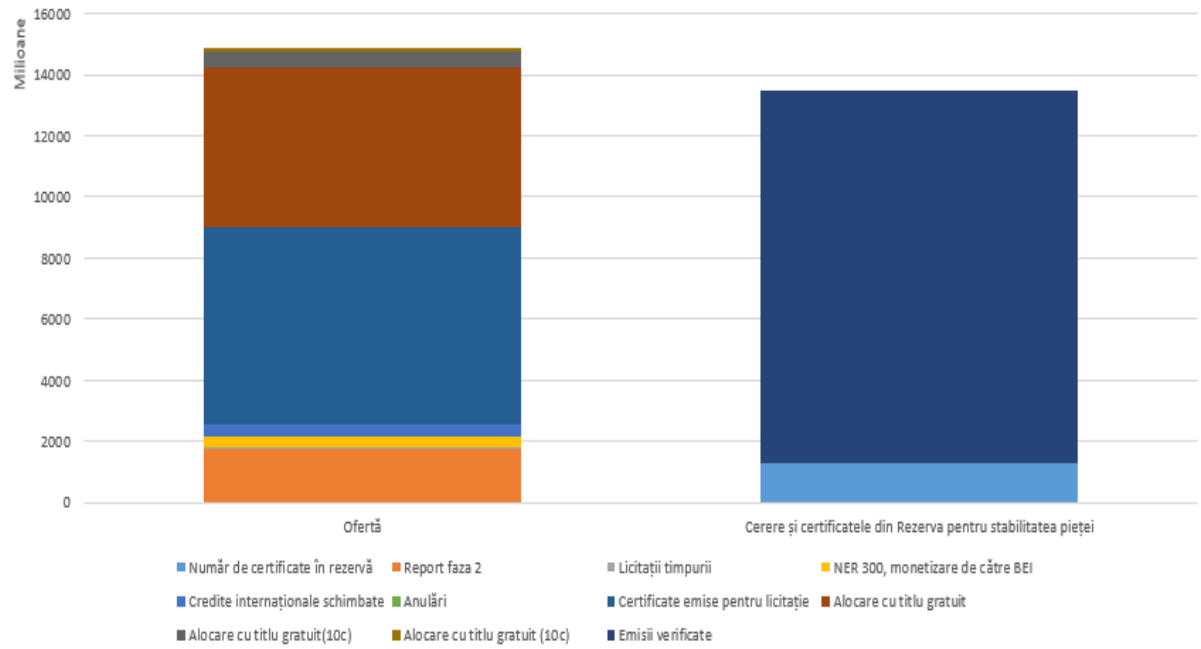
***A se vedea ultima Comunicare referitoare la NTCA, publicată în mai 2020: C(2020) 2835 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0513(02)&qid=1604253311299&from=EN.

Raportul privind piața carbonului permite consolidarea cifrelor privind oferta și cererea care sunt publicate în conformitate cu calendarul obligațiilor de raportare care decurg din Directiva EU ETS și cu dispozițiile de punere în aplicare a acesteia.

Figura 6 prezintă structura ofertei și a cererii în 2019. Datele relevante au fost, de asemenea, publicate în cadrul celei de a patra comunicări privind numărul total de certificate aflate în circulație (NTCA) în scopul funcționării MSR[62].

[61] Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3); disponibilă la adresa: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1572526404232&uri=CELEX:32018L0410.

Figura 6: Structura ofertei și a cererii cumulate (în milioane de certificate) până la sfârșitul anului 2019

Sursă: DG CLIMA

În cadrul procesului de pregătire a activării MSR în 2019, Comisia a publicat cu regularitate, începând cu jumătatea lunii mai 2017[63] NTCA pentru anul precedent. NTCA a fost publicat pentru a patra oară în luna mai 2020, ridicându-se la 1 385 496 166 de certificate[64]. Ca urmare a publicării datelor în 2020, se introduc în continuare certificate în MSR, reducându-se astfel volumele licitate în 2020 și 2021.

Astfel, pe baza NTCA din 2019 și 2020 și a legislației revizuite, licitațiile în 2020 s-au redus cu aproximativ 375 milioane de certificate (sau aproximativ 35 %). Volumele licitate în 2021 se vor reduce ca urmare a aceleiași abordări. Apendicele 7 furnizează informații cu privire la contribuția fiecărui stat membru la MSR pentru întreg anul 2020.

În 2021, Comisia va realiza prima revizuire a MSR. Potrivit Deciziei MSR trebuie realizată o revizuire la trei ani după începerea funcționării acestei rezerve (și anume la sfârșitul anului 2021). Revizuirea va fi realizată în contextul mai larg al unei revizuiri a EU ETS având în vedere creșterea obiectivelor de reducere a emisiilor pentru 2030, care este planificată pentru luna iunie 2021. Comisia va revizui MSR pe baza unei analize privind funcționarea ordonată a pieței europene a carbonului și va acorda o atenție specială cifrei procentuale din contribuția la MSR, valorii numerice a pragului și numărului de certificate care se vor elibera din rezervă, și va analiza, de asemenea, impactul rezervei asupra creșterii, asupra locurilor de

[62] C(2020) 2835 final, ttps://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2020_2835_ro.pdf.
[63] C(2017) 3228 final; https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC0513(01)&qid=1524753097141&from=RO.
[64] C(2020) 2835 final, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XC0513(02)&qid=1604253311299&from=EN.

muncă, asupra competitivității industriale a UE și asupra riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.

4. AVIAȚIA

Sectorul aviației face parte din EU ETS din 2012. Legislația inițială viza toate zborurile din și către Spațiul Economic European (SEE). Cu toate acestea, UE a limitat în mod temporar obligațiile pentru zborurile de toate naționalitățile din interiorul SEE, pentru a sprijini elaborarea de către Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) a unei măsuri la nivel mondial în vederea reducerii emisiilor generate de sectorul aviației.

În octombrie 2016, Adunarea OACI a convenit asupra unei rezoluții privind schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA), care va începe în 2021. CORSIA este o schemă de compensare a emisiilor de carbon, având ca obiectiv stabilizarea emisiilor nete generate de aviația internațională la nivelurile din 2020 prin intermediul achiziției și anulării de credite internaționale. În perspectiva acestui rezultat, Directiva privind EU ETS a fost modificată în 2017 pentru a se extinde domeniul de aplicare în interiorul SEE pentru sectorul aviației până în 2023.

Normele EU ETS pentru aviație acoperă zborurile pe rute dintre aeroporturi situate în Spațiul Economic European (SEE), și asigură tratamentul echitabil al liniilor aeriene pe rutele de zbor. Directiva EU ETS revizuită prevede prezentarea de către Comisia Europeană a unui raport către Parlamentul European și Consiliu privind modalitățile de transpunere a CORSIA în dreptul UE, printr-o revizuire a directivei. Dacă nu este revizuită activ, derogarea privind domeniul geografic de aplicare a EU ETS expiră la sfârșitul anului 2023 și va începe să acopere toate zborurile care pleacă din (și, fără derogare, ajung în) SEE.

În 2019, certificatele s-au emis luând în considerare limitarea domeniului de aplicare la zborurile din interiorul SEE. Alocarea cu titlu gratuit s-a ridicat la puțin peste 32,4 milioane de certificate. În această cifră sunt incluse atât certificatele alocate cu titlu gratuit (puțin peste 31,3 milioane de certificate) și aproape 1,1 milioane de certificate cu titlu gratuit alocate din rezerva specială operatorilor nou-intrați și operatorilor cu o creștere rapidă. Alocările din această rezervă sunt dublate în perioada 2017-2020, deoarece se referă la întreaga perioadă 2013-2020. În 2019 s-au licitat aproximativ 5,5 milioane de certificate. Cu privire la evoluțiile referitoare la emisiile generate de sectorul aviației, emisiile verificate au crescut într-un ritm mai lent în 2019 (cu 1 % comparativ cu 2018), ajungând la nivelul de 68,2 milioane de tone de CO_2.

Tabelul 8 prezintă o sinteză a emisiilor verificate, a alocărilor cu titlu gratuit și a volumelor licitate pentru sectorul aviației de la începutul fazei 3.

Tabelul 8: Emisii verificate și alocări în sectorul aviației (în milioane)

An	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Emisii verificate (în milioane tone de echivalent CO_2)	53,5	54,8	57,1	61,5	64,4	67,5	68,2	
Variația emisiilor verificate față de anul x-1		2,5 %	4,1 %	7,7 %	4,8 %	4,8 %	1 %	
Alocare cu titlu gratuit (UE-27 + UK + SEE)[65]	32,4	32,4	32,1	32,0	33,1	31,3	31,3[66]	31,2
Alocare cu titlu gratuit din rezerva specială pentru operatorii nou-intrați și operatorii cu o creștere rapidă	0	0	0	0	1,1	1,1	1,1	0,9
Volumele de certificate licitate	0	9,3	16,4	6,0	4,7	5,6	5,5	3,4[67]

Surse: EUTL, DG CLIMA, EEX

Volumele de certificate pentru aviație licitate în perioada 2013-2015 reflectă decizia din 2013 a colegiuitorului de a „amâna termenul-limită”[68] și de a limita obligațiile în materie de climă numai la zborurile din interiorul SEE. Asigurarea conformității în sectorul aviației a fost amânată pentru 2012 și 2013. Astfel, volumele certificatelor reportate din 2012 au fost licitate în 2014, în timp ce pentru emisiile generate de sectorul aviației din 2013 și 2014 s-a asigurat conformitatea în perioada ianuarie-aprilie 2015.

Includerea sectorului aviației în cadrul EU ETS a avut un impact semnificativ asupra performanței de mediu a sistemului ca întreg. În faza 3, până în 2019, operatorii de aeronave

[65] Aceste cifre nu iau în considerare toate cazurile în care operatorii de aeronave și-au încetat activitatea și certificatele cu titlu gratuit din rezerva specială.

[66] Având în vedere numerele reținute din cauza încetărilor de activitate, alocarea reală pentru 2019 ar fi cu 1,4 milioane sub cifra prezentată. Alocarea destinată Regatului Unit (4,31 milioane de certificate din totalul pentru 2019) care a fost suspendată în 2019 ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate de Comisie pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, reluată în 2020.

[67] Până la sfârșitul lunii iunie 2020.

[68] Decizia nr. 377/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2013 privind derogarea temporară de la Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, text cu relevanță pentru SEE (JO L 113, 25.4.2013, p. 1).

au restituit 296 milioane de certificate pentru aviație și 127 milioane de certificate generale, ultima cifră reprezentând contribuția sectorului aviației la stringența generală a EU ETS.

În iunie 2018, OACI a adoptat standardele și practicile recomandate privind CORSIA[69], care, împreună cu elementele de punere în aplicare, oferă informații detaliate privind funcționarea schemei. Cu toate că recunosc și sprijină adoptarea formală de către OACI a standardelor și a practicilor recomandate, UE și statele sale membre au urmat procedurile OACI pentru a notifica diferențele existente între legislația relevantă a UE și CORSIA[70]. OACI nu a publicat încă diferențele față de celelalte state.

Impactul semnificativ al pandemiei de COVID-19 asupra aviației internaționale a avut, de asemenea, repercusiuni asupra CORSIA. Se preconizează că emisiile generate de sectorul aviației în 2020 vor scădea sub 40 % din nivelurile din 2019. Având în vedere acest impact, industria aviației globale, susținută de numeroase țări participante la OACI, a solicitat cu succes modificarea liniei de bază a CORSIA de la media inițială de emisii pentru 2019-2020 la o medie numai din 2019 pentru faza-pilot a CORSIA. Prin urmare, obligațiile viitoare de compensare pentru liniile aeriene au fost reduse semnificativ sau eliminate comparativ cu linia de bază prevăzută inițial. Se va decide în anii următori dacă linia de bază numai din 2019 se va prelungi dincolo de anul 2023.

Ca parte a unui pachet legislativ mai extins în cadrul Pactului verde european și bazat pe Directiva EU ETS, astfel cum a fost modificată în 2017[71], Comisia este în curs de a pregăti în prezent o propunere pentru modificarea cadrului EU ETS pentru aviație până în iunie 2021. Propunerea va avea două componente. Aceasta va reduce proporţia certificatelor alocate cu titlu gratuit operatorilor de aeronave, pentru a reduce şi mai mult emisiile de gaze cu efect de seră. De asemenea, va aborda punerea în aplicare a CORSIA în dreptul Uniunii într-un mod consecvent cu obiectivele climatice ale UE pentru 2030[72]. Revizuirile convenite deja ale cadrului EU ETS furnizează extinderea factorului linear de reducere de 2,2 % la plafonul pentru aviație din faza 4 a EU ETS, începând din 2021.

[69] https://www.icao.int/environmental-protection/CORSIA/Pages/SARPs-Annex-16-Volume-IV.aspx.
[70] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32018D2027.
[71] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:32017R2392&from=EN.
[72] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12494-Revision-of-the-EU-Emission-Trading-System-Directive-concerning-aviation-.

5. SUPRAVEGHEREA PIEȚEI

În temeiul Directivei revizuite privind piețele instrumentelor financiare* (MiFID2), certificatele de emisii sunt clasificate drept instrumente financiare începând cu 3 ianuarie 2018. Acest lucru înseamnă că normele aplicabile piețelor financiare tradiționale [cele care includ comercializarea de instrumente financiare derivate aferente emisiilor de dioxid de carbon pe platformele principale sau pe piețe extrabursiere (OTC)] se aplică și segmentului la vedere al pieței secundare a carbonului (tranzacții cu certificate de emisii pentru livrare imediată pe piața secundară). Astfel, acest segment este pus pe picior de egalitate cu piața instrumentelor financiare derivate în ceea ce privește transparența, protecția investitorilor și integritatea. Supravegherea pe piața primară face în continuare obiectul Regulamentului privind licitarea, cu excepția aspectelor legate de abuzul de piață.

În temeiul trimiterilor la definițiile instrumentelor financiare prevăzute în MiFID2, se aplică alte dispoziții ale legislației privind piața financiară. Acest lucru este valabil în special în cazul Regulamentului privind abuzul de piață (MAR)**, care reglementează tranzacțiile și alte operațiuni în materie de certificate de emisii, atât pe piața primară, cât și pe piața secundară. În mod similar, o trimitere la MiFID2 în Directiva privind combaterea spălării banilor*** va declanșa aplicarea obligatorie, de către operatorii de pe piața emisiilor de dioxid de carbon care dețin autorizații conform MiFID, a unor măsuri de precauție privind clientela lor de pe piața secundară la vedere a certificatelor de emisii. ****

* Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.

** Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei.

*** Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

În 2019, numărul de participanți eligibili să prezinte oferte pe platforma comună de licitație a continuat să crească. Începând de la 80 de participanți în ianuarie, s-a încheiat anul cu 86 de ofertanți eligibili în decembrie 2019. Operatorii au continuat să fie categoria dominantă de participanți eligibili să prezinte oferte la licitații (aproximativ 70 %),fiind urmați de firmele de investiții și instituțiile de credit (aproximativ 20 %), precum și de persoanele scutite de cerințele MiFID (10 %)[73].

[73] Toate datele provin din rapoartele privind platforma comună de licitație (CAP2), prezentate lunar Comisiei.

În temeiul normelor existente privind abuzul de piață, autoritățile naționale competente[74] sunt responsabile cu monitorizarea pieței, atât în ceea ce privește atât licitațiile, cât și piața secundară. La nivel european, acțiunile acestora sunt coordonate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), la fel ca în cazul altor instrumente financiare[75].

6. MONITORIZAREA, RAPORTAREA ȘI VERIFICAREA EMISIILOR

Cerințele în materie de monitorizare, raportare, verificare și acreditare (MRVA) ale EU ETS sunt armonizate în Regulamentul privind monitorizarea și raportarea (MRR)* și în Regulamentul privind acreditarea și verificarea (AVR)**.

Sistemul de monitorizare din cadrul EU ETS este conceput pe baza unei abordări modulare, care oferă operatorilor un grad ridicat de flexibilitate, în vederea garantării eficienței din punctul de vedere al costurilor, asigurând totodată un grad ridicat de fiabilitate a datelor privind emisiile monitorizate. În acest scop, se pot folosi mai multe metode de monitorizare (bazate pe calcul sau pe măsurători, precum și, în mod excepțional, bazate pe abordări alternative). Pentru componentele instalațiilor, se pot utiliza mai multe metode. Pentru operatorii de aeronave, se pot utiliza numai abordări bazate pe calcul, consumul de combustibil fiind parametrul central care trebuie să fie stabilit pentru zborurile care intră sub incidența EU ETS. Obligația instalațiilor și a operatorilor de aeronave de a avea un plan de monitorizare aprobat de către autoritatea competentă pe baza MRR previne selecția arbitrară a metodelor de monitorizare și variațiile temporare.

Prin AVR pentru faza 3 și ulterior, s-a introdus o abordare armonizată la nivelul UE în ceea ce privește acreditarea verificatorilor. Verificatorii trebuie să fie acreditați de un organism național de acreditare (ONA) pentru a putea efectua verificări în conformitate cu AVR. Acest sistem unitar de acreditare le permite verificatorilor să își desfășoare activitatea pe baza principiului recunoașterii reciproce în toate țările participante, beneficiind astfel pe deplin de avantajele pieței interne și contribuind la asigurarea unei disponibilități suficiente la nivel global.

* Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 30.

** Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, JO L 181, 12.7.2012, p. 1.

[74] Informații mai detaliate privind activitățile autorităților naționale competente în monitorizarea pieței sunt disponibile în Raportul privind piața carbonului pentru 2019 [COM(2019) 557 final/2], care poate fi consultat la adresa următoare: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52019DC0557R(01).

[75] Lista autorităților naționale competente responsabile potrivit Regulamentului privind abuzul de piață se poate consulta pe site-ul web al ESMA. Lista unităților de informații financiare europene, care se ocupă cu aspecte privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, se poate consulta pe site-urile web ale Europol.

6.1. Evoluții generale

Experiența dobândită în ceea ce privește punerea în aplicare a MRR și a AVR în cursul fazei 3 a ETS a arătat că este necesar ca în continuare să se îmbunătățească, să se clarifice și să se simplifice normele pentru a promova în mai mare măsură armonizarea, pentru a reduce sarcina administrativă suportată de operatori și de țările participante și pentru a spori eficiența sistemului.

Având aceste aspecte în vedere, prima actualizare a celor două regulamente, pentru a se pregăti faza 4 a EU ETS, precum și pentru a se îmbunătăți și a se simplifica procedurile MRVA, a avut loc în 2018. Versiunile revizuite ale MRR[76] și AVR[77] au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2019. Activitatea pentru cea de-a doua actualizare a început în februarie 2019. Țările participante au fost consultate pentru actualizarea acestor două regulamente privind anumite aspecte specifice care nu au putut fi abordate în cursul primei actualizări, astfel cum ar fi punerea în aplicare a reformării Directivei privind energia din surse regenerabile[78]. Procedura generală de revizuire a MRVA ar trebui să fie finalizată cu suficient de mult timp înainte de începerea fazei 4 în 2021.

Eficiența sistemului de asigurare a conformității a fost îmbunătățită din momentul în care MRR a permis țărilor să impună obligativitatea raportării electronice. Începând cu anul trecut, 17 țări participante au raportat utilizarea de modele electronice sau de formate de fișiere specifice pentru planurile de monitorizare, pentru rapoartele privind emisiile, pentru rapoartele de verificare și/sau pentru rapoartele de îmbunătățire pe baza cerințelor minime stabilite de Comisie. 13 țări participante raportează că utilizează o anumită formă de sistem informatic automatizat pentru raportarea în cadrul EU ETS, o țară în plus față de anul trecut.

6.2. Monitorizarea aplicată

Potrivit rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2020, cele mai multe instalații utilizează metoda bazată pe calcul[79]. Conform rapoartelor, doar 155 de instalații (1,5 %) din 23 de țări utilizează sisteme de măsurare continuă a emisiilor, cel mai frecvent în Cehia, Franța și Germania. Deși numărul țărilor este același ca și anul trecut, în ansamblu, există mai puține instalații care utilizează această abordare.

Numai 13 țări au raportat utilizarea abordării alternative de către 34 de instalații, care emit aproximativ 3,0 milioane tone de echivalent CO_2 (comparativ cu 2,6 milioane tone de

[76] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (JO L 334, 31.12.2018, p. 1-93).

[77] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 334, 31.12.2018, p. 94-134).

[78] Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82-209).

[79] Principalul motiv este faptul că metodologia bazată pe măsurători necesită resurse considerabile și know-how pentru măsurarea continuă a concentrației de GES relevante, mulți operatori mai mici neavând aceste resurse și nedispunând de acest know-how.

echivalent CO_2 emise de 38 de instalații din 11 țări în anul precedent). O instalație din Țările de Jos generează 42 % din emisiile raportate în legătură cu metodologia alternativă.

Nivelurile minime obligatorii[80] prevăzute în MRR sunt respectate de marea majoritate a instalațiilor. Din rapoartele prezentate rezultă că doar 90 de instalații din categoria C (comparativ cu 97 anul trecut), reprezentând 11,8 %, nu au respectat, cel puțin în cazul unui parametru, obligația de a aplica nivelurile cele mai ridicate pentru fluxurile-sursă majore. Aceste abateri sunt permise numai în cazul în care operatorul demonstrează că aplicarea celui mai ridicat nivel nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau presupune costuri nerezonabile. De îndată ce aceste condiții nu se mai aplică, operatorul trebuie să își îmbunătățească în mod corespunzător sistemul de monitorizare.

În mod similar, din rapoartele transmise de 23 de țări participante reiese că, în ansamblu, 22 % din instalațiile din categoria B sunt autorizate să se abată într-un mod sau altul de la obligațiile prevăzute în MRR, comparativ cu 19 % în anul trecut și 21 % în anul anterior acestuia, ceea ce arată o îmbunătățire constantă în ceea ce privește respectarea celor mai ridicate niveluri.

6.3. Verificare acreditată

Numărul total de verificatori nu este menționat în rapoartele prevăzute la articolul 21. Cu toate acestea, Cooperarea Europeană pentru Acreditare (EA) furnizează un link central către organismele naționale de acreditare (ONA) relevante și către listele acestora de verificatori acreditați în cadrul EU ETS[81].

Recunoașterea reciprocă a verificatorilor în țările participante funcționează cu succes: 28 de țări au raportat că cel puțin un verificator străin își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

S-a constatat că există un nivel ridicat de conformitate a verificatorilor în ceea ce privește AVR. Nicio țară nu a raportat o suspendare sau o retragere a unei acreditări a unui verificator, Această situație se compară cu o suspendare și nicio retragere în 2018. Germania a raportat o reducere a domeniului de aplicare al acreditării a șase verificatori, iar Polonia pentru un verificator în 2019, comparativ cu reducerile domeniului de aplicare al acreditării pentru unul, respectiv, doi și trei verificatori raportate de Franța, Germania și Polonia în 2018. Șapte țări au raportat că au primit plângeri cu privire la verificatori în acest an (cu trei mai puțin decât anul trecut). Numărul total de plângeri (66) este mai mic cu 7 %. Conform rapoartelor, 71 % din plângerile primite au fost soluționate la momentul raportării (anul trecut, această rată a fost de 93 %). Opt țări au raportat că au identificat neconformități din partea verificatorilor în cadrul procesului de schimb de informații între ONA și autoritățile competente (comparativ cu 1 anul trecut).

[80] Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei impune tuturor operatorilor obligația de a îndeplini anumite niveluri minime, pentru sursele mai mari de emisii aplicându-se niveluri mai ridicate (necesitând o calitate mai fiabilă a datelor), în timp ce, din motive ce țin de eficiența din punctul de vedere al costurilor, pentru sursele mai mici de emisii se aplică cerințe mai puțin stricte.

[81] Lista gestionată de EA privind punctele de acces la organismele naționale de acreditare care acreditează verificatori pentru EU ETS: https://european-accreditation.org/national-accreditation-bodies-having-successfully-undergone-peer-evaluation-by-ea/.

7. PREZENTARE GENERALĂ A PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

Țările care participă la EU ETS au abordări diferite în ceea ce privește autoritățile competente responsabile cu punerea în aplicare a acestuia. În unele țări sunt implicate mai multe autorități locale, în timp ce în alte țări această abordare este mult mai centralizată.

Din rapoartele prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2020, reiese că, în medie, patru autorități competente participă la punerea în aplicare a EU ETS în fiecare țară[82]. În ceea ce privește coordonarea dintre autorități, s-a raportat utilizarea a diferite instrumente, precum instrumentele legislative pentru gestionarea centralizată a planurilor de monitorizare (în 14 țări), furnizarea de instrucțiuni obligatorii și de orientări de către o autoritate competentă centrală autorităților locale (în 10 țări) și grupuri de lucru sau întâlniri regulate între autorități (în 13 țări). Șapte țări au menționat că nu au instituit astfel de instrumente (CY, IE, IS, IT, LI, LU și MT).

Referitor la taxele administrative impuse în ceea ce privește procedura de autorizare și cea de aprobare a planurilor de monitorizare, 13 țări au raportat în 2020 că nu percep nicio taxă de la operatorii de instalații (CY, DE, EE, FR, EL, IE, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK), la fel ca și în anul anterior. Ca și anul trecut, operatorii de aeronave din 15 țări nu plătesc taxe (BE, CY, CZ, DE, EE, ES, EL, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE, SK). Taxele variază în mod semnificativ de la o țară la alta și în funcție de tipurile de servicii prestate, fiind cuprinse între 5 EUR și 7 283,17 EUR pentru eliberarea unei autorizații și aprobarea planului de monitorizare pentru instalații și între 2,19 EUR și 2 400 EUR pentru aceleași servicii în cazul operatorilor din sectorul aviației.

În ansamblu, organizarea administrativă a țărilor participante la ETS este în mare parte eficace. Ar trebui să se consolideze și să se încurajeze în continuare comunicarea și schimbul de bune practici, inclusiv prin intermediul activităților Forumului privind conformitatea cu EU ETS și al Conferinței anuale privind conformitatea cu EU ETS.

8. CONFORMITATEA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGII

Directiva EU ETS prevede o sancțiune pentru excesul de emisii, în valoare de 100 EUR (indexată), pentru fiecare tonă de CO_2 emisă pentru care nu s-a restituit în timp util niciun certificat, precum și obligația de a restitui certificatele pentru aceste emisii. Alte sancțiuni aplicabile în cazul încălcărilor care vizează punerea în aplicare a EU ETS sunt stabilite în conformitate cu dispozițiile naționale adoptate de țara în cauză.

[82] În unele cazuri, țările menționează o singură autoritate competentă, formată din diverse autorități regionale/locale.

Pentru ciclul de asigurare a conformității din 2019, în pofida situației economice dificile ca urmare a crizei provocate de pandemia de COVID-19, nivelul de conformitate cu EU ETS continuă să se mențină foarte ridicat: majoritatea operatorilor, care acoperă peste 99 % din emisiile generate de instalațiile staționare, și-au respectat obligațiile juridice în martie și aprilie 2020. Instalațiile care nu au respectat normele au fost, de obicei, mici. Aproximativ 500 de operatori de aeronave au raportat și au respectat normele, inclusiv peste 100 de operatori de aeronave comerciale care își au sediul în afara UE, însă operează zboruri în interiorul SEE. Cei care nu au respectat normele au fost, de obicei, mici operatori sau operatori care și-au încetat activitatea în 2018.

Autoritățile competente continuă să efectueze diferite verificări ale conformității în temeiul rapoartelor anuale privind emisiile. Pe baza rapoartelor prevăzute la articolul 21 care au fost prezentate în 2020[83] toate țările participante verifică dacă rapoartele anuale privind emisiile sunt complete [100 % din rapoarte, cu excepția BE (31 %), ES (94 %), FR (95 %)] și majoritatea țărilor verifică rapoartele operatorilor de aeronave, toate cu excepția Letoniei și a Ungariei (ambele au doi operatori de aeronave) și Liechtenstein (fără operatori de aeronave). În plus, rapoartele indică faptul că, în medie, țările verifică peste 83 % dintre rapoartele instalațiilor pentru stabilirea coerenței cu planurile de monitorizare (cu 91 % rapoarte din sectorul aviației) și aproximativ 70 % dintre rapoartele instalațiilor pentru stabilirea conformității cu datele de alocare. 23 de țări au raportat că au efectuat, de asemenea, controale încrucișate în raport cu alte date pentru ambele tipuri de instalații și 24 de țări procedează astfel pentru operatorii de aeronave.

Autoritățile competente din 12 țări au realizat estimări prudente în ceea ce privește datele care lipsesc în cazul a 101 de instalații (aproximativ 1 % din totalul de instalații), un număr aproape dublu ca în ultimii trei ani precedenți. Creșterea pare să se datoreze unui număr mai mare de estimări prudente în Țările de Jos (51 de instalații în cauză în 2019 prin comparație cu 11 în 2018), deoarece s-au primit mai multe notificări privind erori de monitorizare comparativ cu anii precedenți. În 2019, cantitatea raportată a emisiilor în cauză a fost de 61,0 milioane de tone de CO_2 (comparativ cu 11,2 milioane de tone de CO_2 în 2018), aproximativ 4 % din totalul emisiilor (comparativ cu 0,7 % în 2018). Motivele cel mai frecvent invocate pentru realizarea estimărilor prudente au fost prezentarea unor rapoarte privind emisiile care nu respectau în totalitate cerințele MRR și neprezentarea unui raport privind emisiile până la 31 martie.

În sectorul aviației, șapte țări au raportat estimări prudente privind datele care lipseau, în cazul a 33 de operatori de aeronave (5,4 % din totalul operatorilor) și pentru 1,6 % din emisiile generate de sectorul aviației.

Controalele efectuate de autoritățile competente continuă să fie importante deoarece completează activitățile verificatorilor. Pentru 2019, toate țările au confirmat că efectuează controale suplimentare în cazul instalațiilor. Cele mai multe țări au raportat o abordare similară cu privire la operatorii de aeronave (cu excepția HU, IT, LI și LV). Majoritatea

[83] Italia nu a răspuns la întrebarea relevantă în raportul pe 2020, prin urmare, pentru această țară s-au folosit datele din anul precedent în scopuri de aproximare.

țărilor (toate, cu excepția EL, IT, LU și MT) au raportat că au efectuat verificări la fața locului la instalații în 2019 și aproape jumătate dintre țări au raportat verificări la fața locului în sectorul aviației (toate cu excepția BG, CY, CZ, EE, ES, FI, FR, EL, HU, IT, LI, LT, LU, LV, MT, NO, PT și UK).

Pentru 2019, opt țări (DE 1, DK 2, ES 1, IT 4, PL 2, PT 1, RO 7 și UK 7) au raportat aplicarea de sancțiuni pentru excesul de emisii în cazul a 25 de instalații. În ceea ce privește sectorul aviației, sancțiunile pentru excesul de emisii au fost raportate pentru 34 de operatori de aeronave (CY 1, DE 3, ES 4, IT 3, PT 11 și UK 12).

Șase țări au confirmat aplicarea de sancțiuni (altele decât sancțiunile pentru excesul de emisii) în 2019. Nu s-au raportat sancțiuni privative de libertate, însă au fost menționate amenzi, notificări oficiale și avertismente finale ca prezentate sau în curs de a fi prezentate (de exemplu, din motivul procedurilor juridice în curs), cuantumul total al acestora ridicându-se la 7,8 milioane EUR (din care 0,15 milioane EUR pentru aviație).

Cele mai frecvente încălcări raportate pentru 2019 au fost neprezentarea rapoartelor privind emisiile anuale verificate în termenul prevăzut, neprezentarea la timp a notificării privind modificările planificate sau efective privind capacitatea, nivelurile de activitate și funcționarea unei instalații și nerespectarea obligației de a realiza monitorizarea în conformitate cu planul de monitorizare aprobat și Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

Astfel cum s-a raportat anul trecut, a cincea evaluare a ciclului de asigurare a conformității cu EU ETS a avut loc în 2018 și 2019, cu scopul de a identifica problemele în materie de neconformitate cu EU ETS la nivelul țărilor participante și de a le sprijini să îmbunătățească punerea în aplicare a EU ETS. Evaluarea s-a finalizat în 2020 și a fost publicat un raport tehnic privind rezultatele[84].

Raportul concluzionează că, deși calitatea și eficacitatea aprobării planurilor de monitorizare, revizuirea rapoartelor anuale privind emisiile și a rapoartelor de verificare, precum și inspecțiile au crescut pentru că s-au folosit intens formatele Comisiei și sistemele informatice și pentru că procedurile autorității competente sunt consolidate, unele domenii MRV continuă să creeze probleme de interpretare și ar putea profita în urma unor formări dedicate sau a orientărilor individualizate.

Diferențele în ceea ce privește punerea în aplicare în statele membre se identifică mai ales în cursul revizuirii rapoartelor anuale privind emisiile și a rapoartelor de verificare, precum și în monitorizarea chestiunilor identificate în cursul verificării, al procedurilor de inspecție și al asigurării aplicării. Deși aceste diferențe par să nu aibă un efect secundar asupra robusteții sistemului MRV, în unele domenii, precum schimbul de informații transfrontalier, monitorizarea recomandărilor pentru îmbunătățire și procedurile de inspecție, se pot face îmbunătățiri la nivelul UE. Statele membre au făcut recomandări pentru îmbunătățiri în planurile de acțiune individualizate.

După ce încep să se aplice revizuirile regulamentelor, se pot rezolva, probabil, unele dintre domeniile de îmbunătățire identificate în analiză. Actualizările individualizate în materialele

[84] https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/monitoring/docs/report_5th_compliance_en.pdf.

orientative, formatele și urmarea recomandărilor enumerate în planurile de acțiune ale statelor membre pot îmbunătăți în continuare punerea în aplicare. S-au făcut recomandări specifice în acest scop în raportul tehnic și în planurile de acțiune ale statelor membre.

9. CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

În 2019, emisiile de gaze cu efect de seră ale instalațiilor aflate sub incidența EU ETS au înregistrat o scădere istorică de 9,1 % faţă de 2018. Acest fapt a fost determinat în principal de reducerea cu aproximativ 15 % a emisiilor provenite din producția de energie electrică și căldură, precum şi de penetrarea semnificativă a surselor regenerabile de energie, utilizarea în mai mare măsură a gazelor naturale și reducerea cu aproximativ 19 % a utilizării cărbunelui. Emisiile din industrie au înregistrat, de asemenea, cea mai mare scădere de până acum în faza 3, şi anume de aproape 2 %. Cu toate acestea, emisiile verificate generate de sectorul aviației au continuat să crească, deşi cu o cantitate mult mai mică decât în anii precedenți (cu 1 % mai mult decât în 2018).

Modificările legislative convenite în ultimii ani pentru consolidarea ETS și pentru combaterea excedentului de certificate continuă să aibă rezultate pozitive. Indicatorul de excedent din Rezerva pentru stabilitatea pieței a fost publicat pentru a patra oară în mai 2020 și arată că excedentul a scăzut la aproximativ 1,39 miliarde de certificate. Pe baza excedentului și a legislației EU ETS revizuite pentru faza 4, licitațiile din 2020 au fost reduse cu aproximativ 40 % (aproximativ 375 milioane de certificate). Volumele licitate în 2021 se vor reduce într-un mod similar.

În pofida situației economice dificile pentru industrie și aviație din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19, semnalul prețului carbonului a continuat să fie stabil între luna ianuarie 2019 și sfârșitul lunii iunie 2020, cu o scurtă excepție în martie/aprilie. Veniturile totale generate de EU ETS din licitațiile desfășurate între 2012 și 30 iunie 2020 au depășit 57 miliarde EUR, veniturile totale pentru statele membre fiind de peste 14 miliarde EUR în 2019 și 7,9 miliarde EUR în prima jumătate a anului 2020. Statele membre folosesc o mare parte din aceste venituri pentru politici climatice.

În plus, în pofida circumstanțelor excepționale din 2020, nivelul de respectare a normelor EU ETS în 2019 a continuat să se mențină foarte ridicat: majoritatea operatorilor, care acoperă peste 99 % din emisiile generate de instalațiile staționare, și-au respectat obligațiile juridice. Atât în cazul instalațiilor staționare, cât și al operatorilor de aeronave, operatorii neconformi erau, de obicei, mici. Arhitectura EU ETS a rămas solidă, iar organizarea administrativă în statele membre s-a dovedit a fi eficace.

În anii următori, ca parte a unui pachet extins de legislație în cadrul Pactului verde european, ETS ar putea suferi revizuiri substanțiale în ceea ce privește domeniul de aplicare și cerințele privind sectorul aviației, pentru a putea îndeplini obiectivele ambițioase ale UE în ceea ce

privește clima. 2021 va fi primul an de punere în aplicare a fazei 4 din cadrul EU ETS. Următorul raport privind piața carbonului, preconizat să fie publicat la sfârșitul anului 2021, va oferi o imagine de ansamblu privind întreaga punere în aplicare a ETS în faza 3. Va mai oferi și o primă privire asupra funcționării EU ETS în faza 4.

ANEXĂ

Apendicele 1

Tabelul 1.1: Numărul de certificate cu titlu gratuit alocate pentru modernizarea sectorului energiei electrice[85]

Stat membru	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238	3 812 436	2 471 297	1 948 441
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329	11 681 994	7 661 840	3 830 905
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380	2 055 614	38 939	19 471
HU[86]	7 047 255	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date	Nu sunt disponibile date
LT	322 449	297 113	269 475	237 230	200 379	158 922	94 432
PL[87]	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148	21 752 908	31 942 281	16 912 108
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961	6 222 255	3 778 439	1 723 016
Total	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706	46 985 124	46 987 375	25 104 162

Sursă: DG CLIMA

Tabelul 1.2: Numărul maxim de certificate cu titlu gratuit pe an emise în temeiul derogării de la licitarea integrală pentru producția de energie electrică și de căldură

Stat membru	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	Total
BG	13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
CZ	26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
EE	5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
HU	7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
LT	582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
PL	77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
RO	17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
Total	151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

Sursă: DG CLIMA

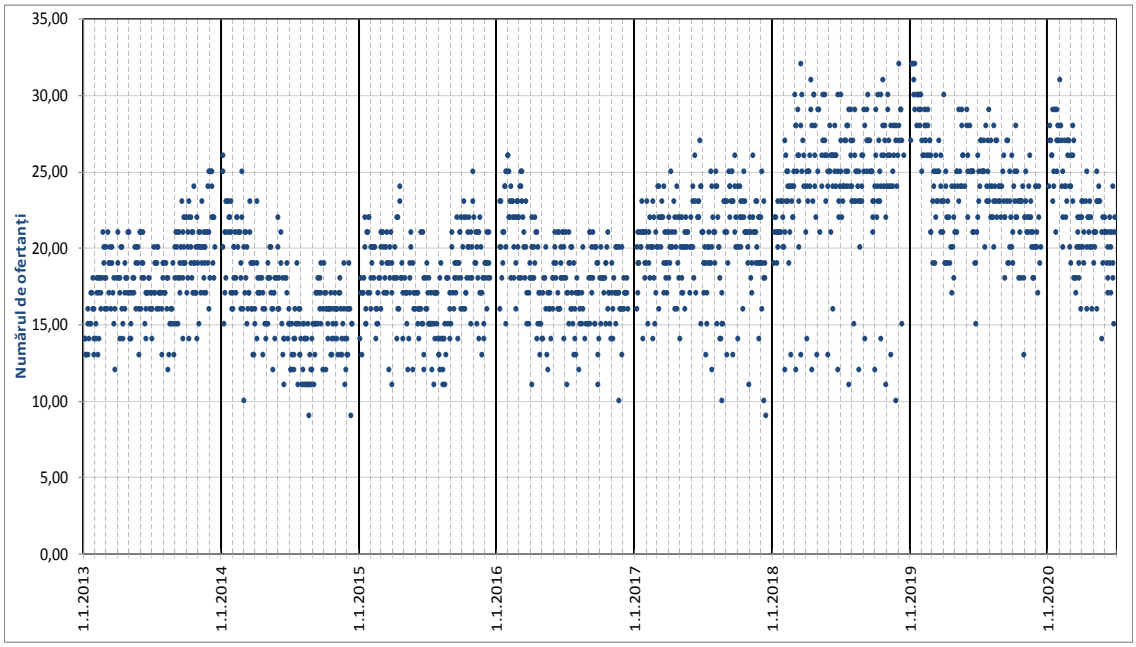
[85] Numărul de certificate emise în temeiul articolului 10c enumerate în acest tabel poate include certificatele emise cu o întârziere pentru anii anteriori. În acest caz, volumele relevante anuale sunt reflectate în EUTL.
[86] HU a recurs la derogarea prevăzută la articolul 10c doar în 2013.
[87] Cifrele finale privind alocarea pentru Polonia vor fi disponibile în raportul pentru anul viitor, fiind pendinte finalizarea tuturor cererilor de alocare.

Tabelul 1.3: Numărul de certificate cu titlu gratuit emise în temeiul derogării de la articolul 10c, care au fost licitate sau a căror licitare este planificată în perioada 2013-2021[88]

Stat membru	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
BG	5 444 169	1 461 360	920 823	604 908	1 386 372	0	476 621
CY	0	0	0	0	0	0	0
CZ	0	90 694	77 741	66 740	54 550	80 295	0
EE	0	188 682	134 897	1 767 499	761 088	50 026	0
LT	259 924	0	456 725	191 229	161 522	128 105	76 120
PL	1 196	0	7 491	0	55 800 000	49 520 000	34 501 299[89]
RO	2 104 468	6 710 664	3 540 974	3 011 456	0	0	827 338
HU	0	0	0	0	0	0	0

Apendicele 2

Figura 2.1: Numărul de ofertanți în licitațiile cu certificate generale din 2013 până la 30 iunie 2020

Sursă: EEX.

- Numărul de ofertanți

[88]În 2013 și în 2014 nu s-au licitat certificate emise în temeiul articolului 10c neutilizate.
[89] Cifrele finale pentru Polonia vor fi disponibile în raportul pentru anul viitor, fiind pendinte finalizarea tuturor cererilor de alocare.

Tabelul 2.1: Veniturile obținute din licitarea certificatelor de emisii de către statele membre și Regatul Unit în perioada cuprinsă între 2012 și 30 iunie 2020 (în milioane EUR)[90]

	2012		2013		2014		2015		2016		2017		2018		2019		2020	
	General (licitații timpurii)	Aviație (licitații timpurii)	General	Aviație	General	Aviație	General	Aviație	General	Aviație	General	Aviație	General	Aviație	General	Aviație	General	Aviație
AT	11,05	0,00	55,75	0,00	52,17	1,18	76,24	2,36	58,81	0,65	78,74	0,69	208,20	2,16	180,94	2,89	82,07	1,50
BE	0,00	0,00	114,99	0,00	95,03	2,05	138,96	2,69	107,14	0,74	143,52	0,79	379,00	2,47	353,47	3,30	160,28	1,70
BG	22,14	0,00	52,63	0,00	36,19	0,22	120,91	0,91	85,08	0,25	130,15	0,27	367,34	0,83	439,19	1,11	205,96	0,58
CY	1,58	0,00	0,35	0,00	0,43	0,30	0,00	1,42	0,00	0,39	6,15	0,41	24,66	1,30	24,4	1,74	17,03	0,91
HR	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	86,40	0,49	20,09	0,16	26,97	0,18	70,96	0,55	71,97	0,74	32,52	0,37
CZ	0,00	0,00	0,00	0,00	55,24	0,47	110,30	1,20	117,63	0,33	199,43	0,35	583,33	1,10	628,94	1,46	329,84	0,75
DE	166,18	17,52	791,25	0,00	749,97	0,00	1 093,31	16,87	845,74	4,65	1 141,74	5,07	2 565,34	16,31	3 146,14	17,89	1 149,91	0,00
DK	1,07	0,00	56,06	0,00	46,93	1,16	68,64	2,71	52,93	0,74	70,93	0,79	187,32	2,48	162,78	3,31	73,56	1,70
EE	0,00	0,00	18,07	0,00	7,41	0,04	21,13	0,15	23,57	0,04	39,31	0,05	139,89	0,14	142,65	0,20	65,81	0,08
EL	14,84	0,00	147,64	0,00	129,97	1,10	190,17	4,99	146,68	1,37	196,57	1,46	518,96	4,57	503,34	6,11	229,19	3,16
ES	68,53	0,00	346,11	0,00	323,53	6,56	473,20	16,32	364,97	4,48	488,78	4,77	1 291,07	14,97	1 225,22	19,97	555,93	10,31
FI	13,28	0,00	66,97	0,00	62,68	0,81	91,64	2,13	70,63	0,58	94,64	0,62	249,84	1,96	217,35	2,60	98,33	1,33
FR	43,46	0,00	219,25	0,00	205,29	10,05	299,94	12,18	231,34	3,35	309,85	3,55	818,40	11,16	711,64	14,89	322,10	7,69
HU	3,99	0,00	34,59	0,00	56,21	0,29	82,28	0,99	63,43	0,27	84,94	0,29	224,48	0,91	226,8	1,21	102,98	0,62
IE	0,00	0,00	41,68	0,00	35,11	0,87	51,32	2,15	39,54	0,59	52,93	0,63	140,10	1,97	121,64	2,62	54,97	1,37
IT	76,50	0,00	385,98	0,00	361,25	5,24	528,00	14,41	407,23	3,96	545,44	4,21	1 440,10	13,22	1 271,35	17,64	576,06	9,11

[90] Sursă: EEX.

LT	3,29	0,00	19,98	0,00	17,28	0,06	28,13	0,29	20,76	0,08	31,43	0,09	80,11	0,25	83,69	0,35	39,49	0,17
LU	0,74	0,00	4,97	0,00	4,52	0,63	6,62	0,22	5,08	0,06	6,81	0,07	18,09	0,20	16,79	0,28	7,74	0,17
LV	2,13	0,00	10,79	0,00	10,08	0,14	14,76	0,53	11,36	0,15	15,24	0,15	40,20	0,49	41,92	0,66	18,58	0,33
MT	0,27	0,00	4,47	0,00	3,81	0,10	5,62	0,57	4,30	0,16	5,78	0,17	15,19	0,52	15,21	0,71	6,97	0,37
NL	25,61	0,00	134,24	0,00	125,63	5,47	183,57	3,68	141,59	1,01	189,63	1,07	500,84	3,37	435,64	4,50	197,44	2,33
PL	0,00	0,00	244,02	0,00	78,01	0,00	129,84	2,98	135,57	0,58	505,31	0,69	1 209,98	1,59	2 545,94	2,89	1 384,13	4,38
PT	10,65	0,00	72,78	0,00	65,82	1,27	96,32	2,89	74,29	0,79	99,50	0,85	262,96	2,65	253,58	3,53	115,37	1,83
RO	39,71	0,00	122,74	0,00	97,57	0,32	193,62	1,60	193,56	0,44	260,29	0,47	717,64	1,45	747,87	1,95	369,33	1,00
SE	7,07	0,00	35,67	0,00	33,34	1,02	48,79	3,63	37,61	1,00	50,45	1,06	132,98	3,34	124,1	4,43	56,52	2,29
SI	3,51	0,00	17,74	0,00	16,59	0,05	24,28	0,14	18,70	0,04	25,05	0,04	66,19	0,12	65,14	0,16	29,42	0,08
SK	12,19	0,00	61,70	0,00	57,59	0,04	84,31	0,20	64,99	0,06	87,01	0,06	229,74	0,18	244,47	0,24	111,50	0,12
Regatul Unit	75,74	0,00	409,63	0,00	387,42	14,08	567,72	18,54	418,96	5,37	604,02	5,30	1 607,32	0,00	0	0	1 043,32	0,83
TOTAL	**603,52**	**17,53**	**3 550,73**	**0,00**	**3 115,11**	**53,53**	**4 815,97**	**117,26**	**3 761,57**	**32,28**	**5 490,60**	**34,14**	**14 090,23**	**90,27**	**14 002,17**	**117,37**	**7 436,36**	**55,11**

Tabelul 2.2: Veniturile obținute din licitarea certificatelor de emisii de către țările SEE în perioada cuprinsă între 2019 și 30 iunie 2020 (în milioane EUR)[91]

	2019		2020	
	General	Aviație	General	Aviație
IS	23,91	1,86	16,26	1,66
LI	0,52	0	0,47	0,00
NO	476,78	18,24	332,17	15,84
TOTAL	**501,21**	**20,1**	**348,90**	**17,51**

Apendicele 3

Tabelul 3.1: Sinteza schimburilor de credite internaționale până în luna iunie 2020[92]

Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor până la sfârșitul lunii iunie 2020	milioane	procente	Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor până la sfârșitul lunii iunie 2020	milioane	procente
CER	**288,86**	**60,06 %**	**ERU**	**192,07**	**39,94 %**
China	213,31	73,85	Ucraina	147,69	76,89 %
India	20,30	7,03	Rusia	32,06	16,69 %
Uzbekistan	10,17	3,52	Polonia	2,82	1,46 %
Brazilia	6,00	2,08	Germania	1,65	0,85 %
Vietnam	3,71	1,28	Franța	1,24	0,64 %
Chile	3,21	1,11	Bulgaria	0,50	0,26 %
Mexic	3,17	1,10	Altele	6,11	3,21 %
Coreea	2,93	1,01			
Altele	26,06	9,02			
Total CER și ERU	**480,94**	**100 %**			

Sursă: EUTL

[91] Sursă: EEX.

[92] Schimburile cu Regatul unit care au fost suspendate în 2019 ca urmare a măsurilor de salvgardare adoptate pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, reluate în 2020.

Tabelul 3.2: Sinteza schimburilor de credite internaționale până în luna iunie 2020, pe tipuri de instalații

Credite internaționale care au făcut obiectul schimburilor până la sfârșitul lunii iunie 2020, schimburile fiind efectuate de:	**CER în milioane**	**ERU în milioane**
Instalații staționare	282,54	191,25
Operatori din sectorul aviației	6,32	0,82
TOTAL	**288,86**	**192,07**

Sursă: EUTL

Apendicele 4

Tabelul 4.1 Emisiile verificate în cadrul ETS, altele decât emisiile de CO_2, generate de instalații, pe tipuri de gaze cu efect de seră, pentru perioada 2013-2019 (în milioane de tone)[93]

	2013	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**
PFCs	0.40	0.74	0.58	0.64	0.51	0.64	0.57
N_2O	2.48	5.48	5.31	4.62	4.92	4.108	3.68

Sursă: EUTL

Apendicele 5

Tabelul 5.1: Decizii preliminare selectate ale Curții de Justiție a UE relevante pentru funcționarea schemei EU ETS în perioada cuprinsă între iulie 2019 și iunie 2020

Referința cauzei	**Legislația vizată**	**Părți**	**Contextul cauzei**	**Data**	**Constatarea Curții**
Cauza C- 189/19	Decizia Comisiei 2011/278	Spenner GmbH & Co. KG/Germania	Spenner Gmbh dorea să primească mai multe certificate cu titlu gratuit pentru faza 3 a ETS (2013-2020), susținând că autoritatea competentă germană nu i-a dat alocat suficiente certificate cu titlu gratuit deoarece a interpretat incorect Decizia Comisiei	14.5.2020	Curtea a decis că articolul 9 alineatul (9) din Decizia 2011/278 nu se aplică extinderilor semnificative ale capacității unei instalații autorizate intervenite înainte de perioada de referință care a fost determinată în

[93] Pentru unele instalații, este posibil ca emisiile de N_2O sau PFC să nu fi fost raportate separat în registrul Uniunii, totalul emisiilor fiind raportat, în schimb, în tone de echivalent CO_2 . Datele din tabel reflectă defalcarea emisiilor pe tipuri de GES, astfel cum sunt prevăzute în registrul Uniunii. Raportarea emisiilor de N_2O a fost inclusă în EU ETS începând cu faza 2 (din 2008) în mod voluntar de către unele state membre, apoi în mod obligatoriu, împreună cu emisiile de PFC – începând cu faza 3 (din 2013).

			2011/278/EU, în special articolul 9 care vizează nivelurile istorice de activitate.		conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din această decizie, și că articolul 9 alineatul (1) din Decizia 2011/278 nu impune autorității naționale competente să determine ea însăși perioada de referință relevantă pentru evaluarea nivelurilor istorice de activitate a unei instalații.
Cauza C- 113/19	Directiva 2003/87/CE, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene	Luxaviation SA/Ministerul mediului, Luxemburg	Luxaviation considera că finalizase procedura de restituire a certificatelor de emisie în 2016, însă, în conformitate cu Ministerul Mediului, nu aceasta era situația. În iunie 2016, Ministrul Mediului a indicat Luxaviation că nu realizase restituirea impusă în intervalul de timp alocat, și anume înainte de data de 30 aprilie a anului respectiv. S-a impus o sancțiune și Luxaviation a fost nominalizată pe site-ul web al Agenției de Mediu.	26.3. 2020	Curtea a hotărât că articolele 20 și 47, precum și articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu se opun ca penalitatea forfetară prevăzută în Directiva ETS să nu poată fi în niciun fel ajustată de instanța națională, articolul 41 din Cartă nu este aplicabil într-o situație în care trebuie să se stabilească dacă statele membre au o obligație, iar nu doar o simplă posibilitate, de a institui mecanisme de avizare sau de notificare pentru operatorii de bună-credință și că principiul protecției încrederii legitime nu se opune aplicării penalității prevăzute la articolul 16 alineatul (3) din Directiva 2003/87 în situația în care autoritățile competente nu au avertizat operatorul înainte de expirarea termenului de restituire.

Apendicele 6

Tabelul 6.1: Stadiul punerii în aplicare a fazei 4 a EU ETS

Măsură	Scop	Tipul actului legislativ	Data prevăzută a adoptării
Lista privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon	Stabilirea noii liste privind riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru faza 4 a EU ETS pe baza criteriilor de stabilire a	Decizie delegată a Comisiei	Adoptată la 15 februarie 2019 și publicată în *Jurnalul*

pentru perioada 2021-2030	sectoarelor expuse în mod semnificativ riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon		*Oficial* la 8 mai 2019[94]
Revizuirea normelor privind alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2030	Revizuirea Deciziei 2011/278/UE a Comisiei de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit, astfel încât să fie adaptată la noul context juridic stabilit pentru faza 4	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 19 decembrie 2018 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 27 februarie 2019[95]
Ajustarea alocării cu titlu gratuit ca urmare a variației producției	Definirea modalităților de ajustare a nivelului alocării cu titlu gratuit pentru instalații pe baza fluctuației nivelurilor de producție cu peste 15 % în sens crescător sau descrescător în medie, pe o perioadă de doi ani	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	Adoptat la 31 octombrie 2019 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 4 noiembrie 2019[96]
Actualizarea valorilor de referință pentru alocarea cu titlu gratuit pentru perioada 2021-2025	Stabilirea criteriilor de referință actualizate pentru perioada 2021-2025 pe baza datelor prezentate de statele membre, până la 30 septembrie 2019, pentru anii 2016 și 2017.	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	2020
Instituirea Fondului pentru inovare	Stabilirea normelor privind funcționarea Fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 26 februarie 2019 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 28 mai 2019[97]
Instituirea Fondului pentru modernizare	Stabilirea normelor privind funcționarea Fondului pentru modernizare	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	Adoptat la 9 iulie 2020 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 10 iulie 2020[98]
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 389/2013 (Regulamentul privind registrul)	Stabilirea cerințelor privind registrul Uniunii pentru faza 4 sub forma unor baze de date electronice standardizate care conțin elemente de date comune pentru a urmări emiterea, deținerea, transferul și anularea certificatelor și pentru a se asigura accesul publicului și confidențialitatea	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 12 martie 2019 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 2 iulie 2019[99]
Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 (Regulamentul privind licitarea)	Asigurarea licitării primelor 50 milioane de certificate pentru Fondul pentru inovare preluate din Rezerva pentru stabilitatea pieței (MSR) în 2020	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 30 octombrie 2018 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 4 ianuarie 2019[100]
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 1031/2010 (Regulamentul privind licitarea)	Revizuirea anumitor aspecte ale procesului de licitare pentru punerea în aplicare a cerințelor pentru faza 4, în special pentru a permite licitarea certificatelor pentru Fondul pentru inovare și pentru Fondul pentru modernizare, precum și pentru a reflecta clasificarea certificatelor EU ETS ca	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 28 august 2019 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 8 noiembrie 2019[101]

[94] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2019:120:FULL&from=RO.
[95] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0331&from=RO.
[96] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R1842&from=RO.
[97] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0856&from=RO.
[98] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R1001&from=RO.
[99] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R1122&from=RO.
[100] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0007.
[101] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R1868&from=RO.

	instrumente financiare în temeiul Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare (MiFID2).		
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 601/2012 privind monitorizarea și raportarea	Simplificarea, îmbunătățirea și clarificarea normelor de monitorizare și de raportare și reducerea sarcinii administrative, pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare a fazei 3.	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	Adoptat la 19 decembrie 2018 și publicat în Jurnalul Oficial la 31 decembrie 2018[102]
Revizuirea Regulamentului (UE) nr. 600/2012 privind verificarea și acreditarea	Simplificarea, îmbunătățirea și clarificarea normelor de acreditare și de verificare și reducerea sarcinii administrative în măsura posibilității, pe baza experienței acumulate în ceea ce privește punerea în aplicare a fazei 3.	Regulament de punere în aplicare al Comisiei	Adoptat la 19 decembrie 2018 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 31 decembrie 2018[103]
Regulamentul delegat (UE) 2019/1603 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de aviație cu privire la CORSIA	Completarea Directivei EU ETS în ceea ce privește măsurile adoptate de Organizația Aviației Civile Internaționale pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de aviație în scopul punerii în aplicare a CORSIA	Regulament delegat al Comisiei	Adoptat la 18 iulie 2019 și publicat în *Jurnalul Oficial* la 30 septembrie 2019[104]
Orientările privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS pentru perioada 2021-2030	Revizuirea Orientărilor privind ajutoarele de stat acordate în cadrul EU ETS pentru faza 4 pentru a răspunde noilor dispoziții privind îmbunătățirea transparenței și a raportării introduse de Directiva EU ETS revizuită pentru schemele de compensare a costurilor indirecte ale emisiilor de carbon	Comunicare a Comisiei	2020
Decizia delegată (UE) 2020/1071 a Comisiei în ceea ce privește excluderea din sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii a zborurilor care sosesc din Elveția	Modificarea anexei I din Directiva EU ETS de a exclude din sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii a zborurilor care sosesc din Elveția începând cu 1 ianuarie 2020	Decizie delegată a Comisiei	Adoptată la 18 mai 2020 și publicată în *Jurnalul Oficial* la 21 iulie 2020[105]

Situația actuală
Acțiune planificată
Acțiune în curs
Acțiune finalizată

[102] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2066.
[103] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2067&from=RO.
[104] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R1603&from=RO.
[105] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020D1071.

Apendicele 7

Tabelul 7.1: Contribuțiile statelor membre/țărilor SEE/AELS la Rezerva pentru stabilitatea pieței în perioada 2019-2020 (număr de certificate)

Stat membru/țara SEE/ AELS	Contribuții la MSR în 2019[106]	Contribuții la MSR în 2020[107]
Austria	5 935 748	5 614 399
Belgia	9 846 994	9 313 899
Bulgaria	8 292 720	7 843 771
Croația	1 614 984	1 527 552
Cipru	932 844	882 342
Republica Cehă	15 406 858	14 572 765
Danemarca	5 340 750	5 051 614
Estonia	2 904 319	2 747 085
Finlanda	7 130 025	6 744 021
Franța	23 346 791	22 082 847
Germania	85 389 770	80 766 957
Grecia	12 684 492	11 997 782
Ungaria	5 115 708	4 838 755
Islanda	166 450	157 439
Irlanda	3 991 393	3 775 308
Italia	40 304 729	38 122 721
Letonia	865 501	818 645
Liechtenstein	3 725	3 524
Lituania	1 792 324	1 695 292
Luxemburg	467 394	442 090
Malta	354 798	335 590
Țările de Jos	14 291 411	13 517 705
Norvegia	3 314 570	3 135 127
Polonia	39 282 170	37 155 520
Portugalia	6 478 775	6 128 029
România	14 941 290	14 132 401
Slovacia	4 752 513	4 495 223
Slovenia	1 577 714	1 492 300
Spania	32 660 234	30 892 081
Suedia	3 457 106	3 269 946
Regatul Unit	44 480 623	42 072 540
Total	397 124 722	375 625 270

[106] Pentru perioada ianuarie-august 2019, cifrele se bazează pe Comunicarea Comisiei din 15.5.2018 [C(2018) 2801 final], disponibilă la adresa https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52018XC0516(01)&from=EN.

[107] Pentru perioadele septembrie-decembrie 2019 și ianuarie-august 2020, cifrele se bazează pe Comunicarea Comisiei [C(2019) 3288 final], disponibilă la adresa https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52019XC0516(01)&fr.

Apendicele 8

Tabelul 8.1: Fonduri NER 300 necheltuite transferate către InnovFin PDE și CEF DI: proiecte sprijinite în perioada cuprinsă între august 2019 și iunie 2020

Denumirea proiectului	Descriere
VOLTALIS (PDE)	Voltalis este un agregator cu răspuns la cerere în sectorul energiei electrice. Voltalis oferă soluții tehnice inteligente pentru a permite sarcinilor pe gospodărie și sarcinilor mici comerciale și industriale să participe pe piețele energiei și să își elibereze potențialul de flexibilitate. Proiectul va îmbunătăți securitatea alimentării, prin reducerea riscului de colaps și va îmbunătăți eficiența energetică prin reducerea consumului general de energie electrică. Voltalis a primit un împrumut de 20 milioane EUR finanțat din fondurile NER 300 necheltuite.
STEELANOL (PDE): Producție avansată de biocombustibili din gazele reziduale provenite din producerea oțelului	Întreprinderea Steelanol a primit un împrumut de 75 milioane EUR finanțat complet din resursele necheltuite NER 300 pentru a sprijini demonstrarea producerii oțelului moale. Acest proiect inovator vizează demonstrarea unei căi eficace de producere a bioetanolului din dintr-o materie primă precum deșeurile forestiere și integrarea completă a acesteia într-o centrală siderurgică de scară mare. Acest proiect reprezintă o soluție radicală importantă pentru decarbonizarea sectorului.
EV Charging Italia (CEF DI)	Proiectul vizează dezvoltarea infrastructurii de încărcare a autovehiculelor electrice în Italia. Acest proiect va implica instalarea a aproximativ 6 850 de prize de încărcare și a conexiunilor asociate în rețeaua de distribuție a energiei în perioada 2019-2023. Finanțarea proiectului se ridică la 25 milioane EUR care provin integral din fondurile NER 300 necheltuite.
Program de electromobilitate Hamburger Hochbahn (CEF DI)	Acest proiect al Hamburger Hochbahn, un operator de transport public din Hamburg vizează reînnoirea și electrificarea flotei de transport public a orașului Hamburg, odată cu înlocuirea autobuzelor actuale pe motorină cu 100 de autobuze electrice și instalarea infrastructurii conexe de încărcare. Dezvoltatorul proiectului folosește energie certificată 100 % din surse regenerabile pentru autobuzele sale. Strategia întreprinderii prevede că infrastructura de încărcare ar trebui să fie modulară și scalabilă, ușor de întreținut și extrem de eficientă din punct de vedere energetic și al costurilor.
Program de electromobilitate VHH Hamburg (CEF DI)	Acest proiect susține VHH, un operator de transport public din Hamburg, în vederea achiziționării a aproximativ 155 de autobuze electrice pentru a înlocui vechile autobuze pe motorină și pentru a construi infrastructura conexă de încărcare. Proiectul include adaptarea a patru depouri în scopuri de electromobilitate și construirea unui nou depou adaptat pentru autobuzele electrice, precum și implementarea de software și sisteme digitale. Dezvoltatorul proiectului folosește energie certificată 100 % din surse regenerabile.
LIGNOL (ADP)	Acest proiect susține construirea unei unități de producție de Lignol la o fabrică de celuloză existentă în Mörrum, Suedia, preconizată că va produce pe an aproximativ 185 000 tone de Lignol (un ulei regenerabil, bazat pe lignină, un ulei bio, care poate face parte din amestecul motoarelor de combustie în orice grad și este adecvat pentru amestecul cu combustibilul de aviație). În afara reducerii emisiilor de CO_2 din sectorul de transport suedez, procesul de producție pentru Lignol este extrem de eficient din punct de vedere energetic și nu produce emisii toxice sau deșeuri dăunătoare. Costurile estimate ale demonstrării se ridică la 105,5 milioane EUR.

Solar Thermo Electric Magaldi (ADP)	Acest proiect din Italia sprijină o unitate de producție inovatoare bazată pe un concept nou de producție și stocare de energie termică solară, care produce energie electrică ecologică care poate fi dispecerizată la cerere. Unitatea de producție va furniza energie electrică continuu din surse regenerabile fără a fi nevoie să se construiască linii lungi de transport, înlocuind costul termocentralelor care funcționează pe bază de păcură grea sau motorină. Se preconizează că puterea totală produsă anual de unitatea de producție va fi de aproximativ 14 300 MWh/an. În prezent, costurile sunt estimate la aproximativ 36 milioane EUR.
BIOFOREVER (ADP)	Acest proiect sprijină o biorafinărie la scară demonstrativă care produce etanol pe bază de lemn, se află la Rotterdam și are o capacitate de 8 000 de tone de etanol pe an. Materia primă pentru procesul de producție va fi formată din deșeuri forestiere de tip A sau B. Produsul finit al procesului de producție va fi etanolul pentru biocombustibili. Costurile demonstrației proiectului sunt estimate la 30 milioane EUR.